

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขต
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสุพร จุญรังษี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
มกราคม 2546

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขต
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสุพร จรูญรังษี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
มกราคม 2546

สุพร จรุงรังษี (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่พบบริเวณ ห้องค้าหลักทรัพย์ จำนวน 385 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็น เพศชายมีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท นอกจากนี้ยังพบว่า

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพ ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มากที่สุด รองลงมา คือมีความรอบคอบระมัดระวัง
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของ โบรกเกอร์ รองลงมาได้แก่ จากสื่อหนังสือพิมพ์ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ทิศทางของอัตราดอกเบี้ย รองลงมาได้แก่ ภาวะอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศ ปัจจัยด้านภาวะการเมืองที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ภาวะการเมืองต่างประเทศ รองลงมาได้แก่ ภาวะการเมืองภายในประเทศ ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์ ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุด คือ หลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนมีราคาเพิ่มขึ้น รองลงมาได้แก่ หลักทรัพย์ที่ได้ลงทุนมีการประกาศจ่ายเงินปันผล
3. จุดมุ่งหมายในการลงทุน นักลงทุนทั่วไปในประเทศ คือต้องการกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ต้องการเงินปันผล ส่วนประเภทหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุน นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุนในหุ้นสามัญมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองเฉลี่ย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ย เท่ากับ 61.96 วัน
4. นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกัน มีความนิยมในการลงทุนใน ใบสำคัญแสดงสิทธิแตกต่างกัน
5. นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกัน และมีความนิยมในการลงทุนใน หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ และใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกันไป
6. นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความนิยมในการลงทุนใน ใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกันไป
7. นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความนิยมในการลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกัน
8. นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน แตกต่างกันไป และมีความนิยมในการลงทุนในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และหน่วยลงทุน แตกต่างกันไป

9. นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน และจุดมุ่งหมาย ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ แตกต่างกัน และ มีความนิยมในการลงทุนหุ้นสามัญ แตกต่างกัน

10. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อมีบุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มากขึ้นจะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศโดยเฉลี่ย น้อยลง

11. ปัจจัยด้านภาวะการเมือง มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะการเมือง มากขึ้นจะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง

FACTORS INFLUENCING BEHAVIOR OF LOCAL INVESTORS IN THE STOCK EXCHANGE OF
THAILAND IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

AN ABSTRACT
BY
MISS SUPORN CHAROONRUNGSRI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration in Management
at Srinakharinwirot University
January 2003

Suporn Charoonrungsri (2003). *Factors Influencing Behavior of Local Investors in The Stock Exchange of Thailand in Bangkok Metropolitan area*. Master Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Assoc. Prof. Sirivan Serirat.

This research aims at studying the factors influencing the behavior on the investment in the stock exchange market. The sample group of 385 local investors generally found at the stock exchange trading room is used in this research, using the questionnaires as the tools in collecting the information. The statistics used for data analysis are the percentage, average means, standard deviation, t-test independent analysis, one-way ANOVA analysis, the analysis of the least-significant different (LSD) and the analysis of the relationship by using the Pearson's simple correlation statistic.

The result of the study found that majority of the sample group of local investors in general are male investors whose ages are in between 30-39 years old, graduated in the bachelor degree levels. Most of them are employed in the private companies with 20,001 – 50,000 baht/month incomes. It was further found that:

1. The factor on the personality showed that most investors are using reason in making decision at the most. Next is the caution.

2. The factor influencing the local investors' decisions in purchasing/selling stocks on the source of information, the most important matter given by the investors is the broker's analytical article and advice. Next is from the newspaper media. The factor on the economic condition for the most important matter given by the investors is the directions of interest rate and the second is the interest conditions abroad. The factor on the political situation given by the investors for the most important matter is the international political situation, next is the local political situation. The factor on the stock situation given by the investors for the most important matter is the stock invested is increased in value, next is the stock invested declared the payment of dividends.

3. The investment objective most wanted by the local investors is the requirement of profit from the stock trading, next is the requirement of dividends while the stock most preferred to invest by the local investors is the ordinary shares, and next is the warrant. The average holding period on stocks by the investors shows that the stocks are held averaging equal to 61.96 days.

4. The local investors with different sexes prefer to invest in part of the warrant at different levels.

5. The local investors with different ages are having objectives in being part of the business ownership requirement at different levels and prefer to invest in debentures/convertible debentures and warrants at different levels.

6. The local investors with different status prefer to invest in the warrants at different levels.

7. The local investors with different educational levels prefer to invest in the ordinary shares at different levels.

8. The local investors with different occupations are having objectives in long term investment requirement for savings purpose at different levels and prefer to invest in the debentures/convertible debentures, warrants and investment units at different levels.

9. The local investors with different average income/ month are having objectives in long term investment requirement for savings purpose and having objectives in being part of the business ownership requirement at different levels and prefer to invest in the ordinary shares at different levels.

10. The factor on the risk taking personality (Adventure preference) is related to the average holding period by the local investors as the relationship is going on in the opposite direction, i.e., when having more on the risk taking personality (Adventure preference), the average holding period by the investors would be lesser.

11. The factor on the political situation is related to the average holding period by the investors as the relationship is going on in the opposite direction, i.e., the local investors in general who give more important to the factor on the political situation would lessen the average holding period by the investors.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขต
กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสุพร จรูญรังษี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
มกราคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการสนับสนุนและความกรุณา จาการองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ประธานควบคุมสารนิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดเห็นอันมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ในงานวิจัยชิ้นนี้อย่างดียิ่ง และให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ ด้วยความเมตตาตลอดมา ซึ่งผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สุพาดา สิริกุตตา และ อาจารย์ อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง ที่ให้ความกรุณา เป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบสารนิพนธ์ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย

นอกจากนี้ ขอขอบคุณ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ซิมิโกจำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์เคจีไอ จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์พัฒนสินจำกัด (มหาชน) ที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่ในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ เพื่อนๆทุกคนและบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสารนิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจเสมอมา

สุพร จรูญรังษี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทฤษฎีการลงทุน.....	7
จุดมุ่งหมายในการลงทุน.....	8
ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน	8
แนวคิดในเรื่องแรงจูงใจ.....	8
การวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยา (Psychographics)	9
การวิเคราะห์ด้าน ลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics)	11
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุน	13
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	13
ปัจจัยด้านการเมือง.....	14
ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์.....	14
ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์	14
การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis)	14
การวิเคราะห์ทางเทคนิค	17
ความหมายของตลาดทุน (Capital Market)	18
ประวัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	19
3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
สถิติที่ใช้.....	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	65
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	65
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	67
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	73
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	73
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย	78
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	84

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่	25
2 แสดงจำนวน และคำร้อยละ ข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร....	32
3 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	34
4 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ ขาย	35
5 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล พฤติกรรมการลงทุน	37
6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	38
7 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามเพศ	39
8 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามเพศ	40
9 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามอายุ	41
10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ แตกต่างกันกับ จุดมุ่งหมายในการลงทุนในด้านต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ	42
11 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามอายุ	43
12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลง สภาพ	44
13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดง สิทธิ	45
14 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามสถานภาพ	46
15 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามสถานภาพ	47
16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในใบสำคัญ แสดงสิทธิ	48
17 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	49
18 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในหุ้น สามัญ.....	51
20 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามอาชีพ.....	52
21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ แตกต่างกันกับ ความต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน.....	53
22 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามอาชีพ.....	54
23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้ แปลงสภาพ	55
24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดง สิทธิ	56
25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในหน่วยลงทุน	57
26 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	58
27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้ แตกต่างกันกับ ความต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน	59
28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้ แตกต่างกันกับ ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ	60
29 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	61
30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในหุ้นสามัญ...62	62
31 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย	63
32 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุน ทั่วไปในประเทศ กับระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย.....	64

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 Bailard, Biehi & Kaiser Five-way Model	11
3 แสดงช่วงอายุของผู้ลงทุน	12
4 ตัวอย่างการวิเคราะห์ทางเทคนิค.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตลาดทุน เป็นส่วนหนึ่งของระบบการเงินที่ช่วยในการระดมเงินออมจากประชาชนและธุรกิจมาใช้ประโยชน์เพื่อการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ (จรีนทร์ เทศวานิช. 2544: 460) ตลาดทุนในประเทศไทยได้แบ่งออกเป็นสองตลาด คือ ตลาดแรกหรือตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ (Primary or new Issue market) เป็นตลาดที่มีการเสนอขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก โดยการจำหน่ายให้ประชาชน หรือ นักลงทุนโดยตรง ด้วยวิธีการขายหุ้นสามัญ (Common stock) หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred stock) หุ้นกู้ (Debenture stock) และพันธบัตร (Bond) ส่วนตลาดรองหรือตลาดหลักทรัพย์ (Secondary market or Stock market) หรือรู้จักกันในหมู่นักลงทุนทั่วไปคือ ตลาดหุ้น

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ถือเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์สามารถระดมทุนระยะยาว เพื่อขยายกิจการแทนการระดมทุนโดยใช้วิธีอื่นๆ เช่น การกู้ยืมโดยผ่านสถาบันการเงินต่างๆ บริษัทจดทะเบียนสามารถเปรียบเทียบต้นทุนที่แท้จริงในการกู้ยืมว่าวิธีใดมีต้นทุนในการระดมทุนที่ต่ำกว่า ส่วนประชาชนที่มีเงินออมก็สามารถจะนำเงินไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยผ่านบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์(Brokers) โดยการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ตนสนใจ ซึ่งจะได้รับผลตอบแทนในรูปของ เงินปันผล (Dividend) หรือ จะเป็นในรูปของกำไรจากการขาย หรือที่เรียกกันว่า ส่วนต่างราคา (Capital Gain) เมื่อราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อมามีราคาต่ำกว่าราคาที่ขายไป ในขณะที่เดียวกัน เมื่อราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อมา มีราคาสูงกว่าราคาที่ขายไป จะเกิดการขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss) การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จึงมีความเสี่ยง (Risk) เพราะราคาของหลักทรัพย์นั้นขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ หลายปัจจัย เช่น ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ภาวะเศรษฐกิจของโลกอัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ เป็นต้น

การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์นั้น นอกจากจะต้องมีตลาดหลักทรัพย์เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายแล้ว ยังต้องมีองค์ประกอบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของตลาดหลักทรัพย์ก็คือ นักลงทุน (Investor) เนื่องจากเป็นผู้สร้างอุปสงค์ในตลาด ทำให้เกิดการซื้อขาย และทำให้ราคาของหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลง ปัจจุบันตามการแบ่งประเภทนักลงทุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 3ประเภท คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศ (Local Investors) นักลงทุนสถาบันในประเทศ (Institutional Investors) นักลงทุนต่างประเทศ (Foreign Investors) เมื่อพิจารณามูลค่าการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั้งสามประเภทแล้ว จะพบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศ จะมีบทบาทมากที่สุดในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีมูลค่าการซื้อขายในสัดส่วนที่สูงกว่านักลงทุนต่างประเทศ และนักลงทุนสถาบันมาโดยตลอด (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

นักลงทุนทั่วไปในประเทศจึงเป็นกลุ่มนักลงทุนที่มีพฤติกรรมที่น่าสนใจมาก ผู้เกี่ยวข้องในตลาดส่วนใหญ่มักจะมองข้ามนักลงทุนกลุ่มนี้ไป โดยไปให้ความสนใจกับนักลงทุนต่างประเทศหรือนักลงทุนประเภทสถาบัน โดยให้ความสำคัญกับนักลงทุนกลุ่มนี้น้อยมาก แม้กระทั่งบริษัทหลักทรัพย์ (โบรกเกอร์) ก็ตามส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ก็มีหลายบริษัทที่ประกอบธุรกิจเฉพาะกับนักลงทุนต่างประเทศและนักลงทุนสถาบันเท่านั้น

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยพฤติกรรมของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยมุ่งประเด็นในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญที่สุดในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ ตลาดหลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ของ

ประเทศไทยให้มีเสถียรภาพและสะท้อนภาพที่แท้จริงของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อที่จะพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในทั่วไปในประเทศ เพื่อการลงทุนอย่างมีหลักการและนำไปสู่เสถียรภาพแก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อผู้ประกอบการและนักลงทุน สามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดกลยุทธ์ในพัฒนารูจิก
3. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เปิดบัญชีซื้อขายกับบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของประชากร ดังนั้นจึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณจากสูตร โดยใช้ค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ได้จำนวน 385 คน

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Judgment Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ 5 แห่ง ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ซิมิโก จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์เคจีไอ จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ซึ่งถือว่าเป็นบริษัทหลักทรัพย์ใหญ่และมีชื่อเสียงในประเทศ และมีส่วนแบ่งการตลาดสูงสุด 5 อันดับแรก ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2543 – พฤษภาคม 2544 (แหล่งข้อมูล ตลาดมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) จากนั้นนำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่เท่าๆกัน ที่ละ 77 แห่ง จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1. เพศ

1.1.1.1. เพศชาย

1.1.1.2. เพศหญิง

1.1.2. อายุ

1.1.2.1. 20 - 29 ปี

1.1.2.2. 30 - 39 ปี

1.1.2.3. 40 - 49 ปี

1.1.2.4. 50 - 59 ปี

1.1.2.5. 60 ปีขึ้นไป

1.1.3. สถานภาพ

1.1.3.1. โสด

1.1.3.2. สมรส

1.1.3.3. หย่าร้าง/ม่าย

1.1.4. ระดับการศึกษา

1.1.4.1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2. ปริญญาตรี

1.1.4.3. สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5. อาชีพ

1.1.5.1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.5.2. พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.5.3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ

1.1.5.4. อาชีพอื่นๆ

1.1.6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.6.1. ต่ำกว่า 20,000 บาท

1.1.6.2. 20,001 - 50,000 บาท

1.1.6.3. 50,001 - 80,000 บาท

1.1.6.4. ตั้งแต่ 80,001 ขึ้นไป

1.1.7. ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

1.1.7.1. น้อยกว่า 1 ปี

1.1.7.2. ระหว่าง 1 - 3 ปี

1.1.7.3. ระหว่าง 4 - 6 ปี

1.1.7.4. มากกว่า 6 ปีขึ้นไป

1.1.8. แหล่งที่มาของเงินทุน

1.1.8.1. เงินออม

1.1.8.2. เงินกู้ยืม

- 1.2. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
 - 1.2.1. กล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย)
 - 1.2.2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
 - 1.2.3. การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ
 - 1.2.4. รอบคอบระมัดระวัง
- 1.3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
 - 1.3.1. ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร
 - 1.3.2. ด้านภาวะเศรษฐกิจ
 - 1.3.3. ด้านภาวะการเมือง
 - 1.3.4. ด้านภาวะหลักทรัพย์
2. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

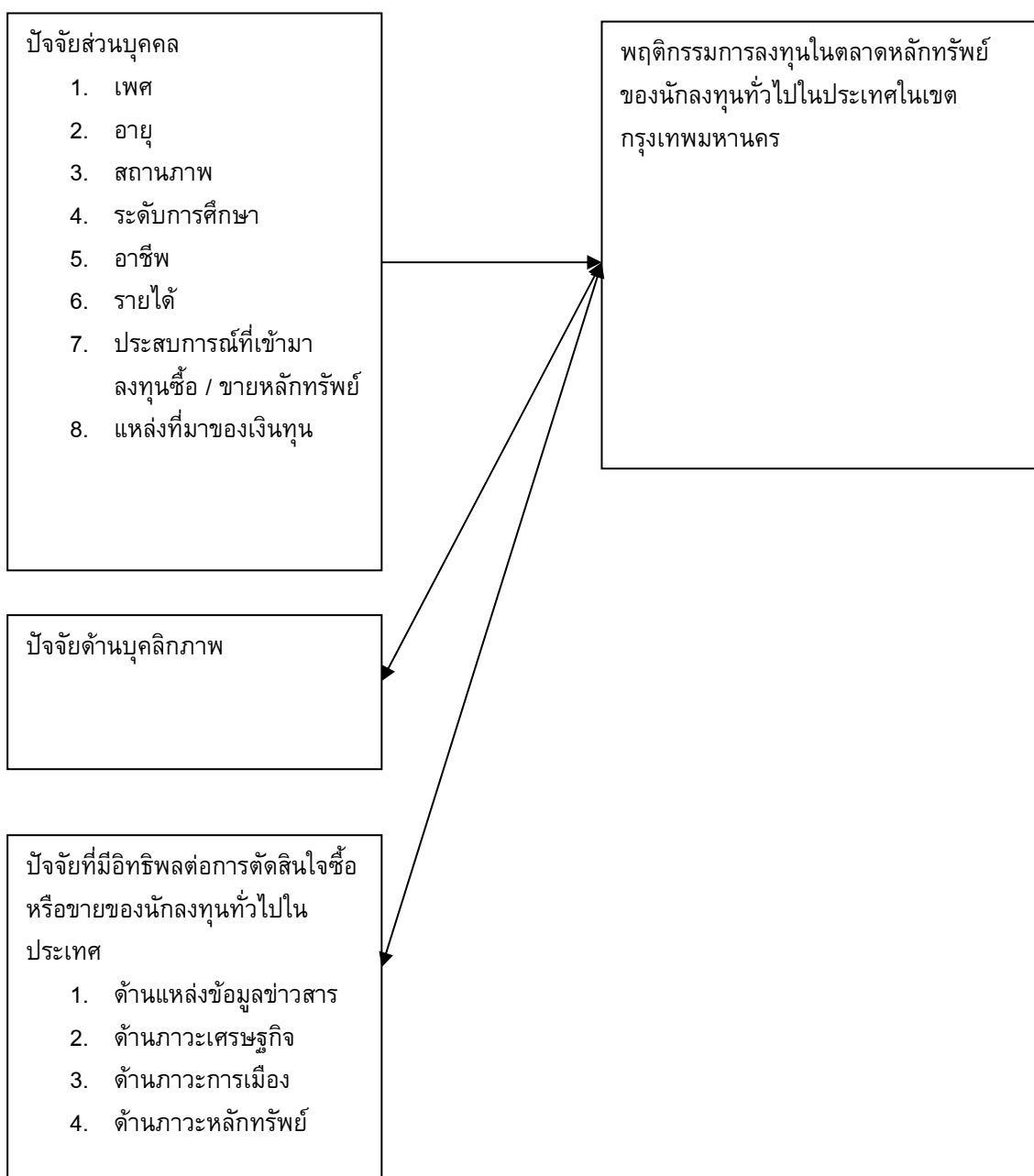
1. พฤติกรรมการลงทุน หมายถึง กิจกรรมของนักลงทุนที่เข้าไปซื้อหรือขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ จำกัด
2. นักลงทุนทั่วไปในประเทศ หมายถึง บุคคลธรรมดาและประชาชนทั่วไปที่มีสัญชาติไทย มีความประสงค์ที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แสดงความจำนงเป็นลูกค้าโดยเปิดบัญชีซื้อ/ขาย เพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์ จำกัด ซึ่งเป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์
3. แหล่งที่มาของเงินทุน หมายถึง การได้มาซึ่งเงินทุนที่นักลงทุนได้นำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
4. ปัจจัย หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
5. โบรกเกอร์ หมายถึง องค์กรประกอบส่วนหนึ่งของตลาดหลักทรัพย์ เป็นบริษัทที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่นักลงทุนที่เป็นสมาชิกของบริษัท

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน
2. ปัจจัยบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการลงทุน
2. จุดมุ่งหมายในการลงทุน
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน
5. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์
6. ความหมายของตลาดทุน (Capital Market)
7. ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการลงทุน

“การลงทุน” (Investment) หมายถึงการซื้อสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า 3 ปี (เพชรี ขุมทรัพย์ 2544 : 1)

“การลงทุน” หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต (จิรต์น์ สังข์แก้ว 2544 : 7 ; อ้างอิงจาก Reilly. 1992

Investments)

การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภทคือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น ฯลฯ เป็นการลงทุนที่มีได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่เพื่อความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า
2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic investment) เป็นการลงทุนซื้อทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน การลงทุนประเภทนี้เป้าหมายในการลงทุนคือกำไร
3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือ หุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss)

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งแบ่งเป็นลักษณะดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินทุน (Security of principal)
2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of income)
3. ความงอกเงยของเงินทุน (Capital growth)
4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability)
5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity)
6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification)
7. ความพอใจด้านภาษี (Favorable Tax status)

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน

แนวคิดในเรื่องแรงจูงใจ

McClelland (McClelland's acquired-needs theory) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2542 : 415-416) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องแรงจูงใจหรือทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน 3 ประการคือ

1. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) ได้พบว่าบุคคลมีความต้องการอำนาจสูง จะมีความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุม บุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นผู้นำเป็นนักพูด เป็นผู้ต้องการทำงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น เช่น นักลงทุนบางรายที่มีพฤติกรรมในการลงทุนด้วยปริมาณเงินมาก เพื่อที่จะได้เข้าไปมีบทบาทครอบงำและบริหารกิจการของบริษัทต่างๆ

2. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) บุคคลที่มีความต้องการข้อนี้สูงจะพอใจจากการเป็นที่รัก และมีแนวโน้มจะเลิยความเจ็บปวดจากการต่อต้านโดยสมาชิกกลุ่มสังคม เขาจะรักษาความสัมพันธ์อันดีในสังคม พอใจในการให้ความร่วมมือมากกว่าการแย่งชิง พยายามสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจดีจากสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ เช่น การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องการที่จะเป็นนักลงทุน โดยการเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้าของโบรกเกอร์ จะมีความรู้สึกที่ได้รับการยกย่องว่ามีฐานะการเงินที่ดี เป็นที่ยอมรับในวงการธุรกิจ

3. ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จและกลัวต่อความล้มเหลว ต้องการแข่งขันและกำหนดเป้าหมายที่ยากลำบากสำหรับตนเอง มีทัศนคติชอบเสี่ยงแต่ไม่ชอบการพนัน พอใจที่จะวิเคราะห์และประเมินปัญหา มีความรับผิดชอบเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง และมีการป้อนกลับในการทำงานตลอดจนมีความปรารถนาที่จะทำงานให้ดีกว่าบุคคลอื่น แสวงหาหรือพยายามรับผิดชอบในการค้นหาวิธีแก้ไขปัญหาคิดดีที่สุด เช่น นักลงทุนมีความต้องการที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยคาดหวังว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แบ่งตามพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ (เพชร ชุมทรัพย์. 2544 : 64)

1. นักลงทุน (Investor) นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้นยอมแล้วแต่โอกาส การลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุนอย่างรอบคอบ เพื่อให้ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด การเล่นหุ้นแบบนี้มี 2 ลักษณะ

1.1. **Conservative** เป็นการเล่นหุ้นแบบเน้นความปลอดภัยของเงินทุนเป็นสำคัญ ใ้ขายได้พอสมควร แต่ขอให้ไม่มีเสถียรภาพ การลงทุนในลักษณะนี้มักเป็นการลงทุนระยะยาว แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีจังหวะดีราคาหุ้นสูง ผู้ลงทุนอาจนำออกขายเอากำไรได้

1.2. **Enterprising** การลงทุนลักษณะนี้ ผู้ลงทุนมีความกล้าเสี่ยงมากขึ้น เขาจะขายและซื้อหุ้นบ่อยครั้ง โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าต้องการให้เงินทุนงอกเงย และได้รายได้รวม (เงินปันผล+กำไรจากการขายหุ้น) ให้ได้สูงขึ้น

1.3. **หลักทรัพย์ที่จะลงทุนนี้ จะต้องเป็นหุ้นของบริษัทที่กำลังเติบโต มีโครงการขยายงานหรือขยายกิจการตามที่ได้วางแผนไว้ บริษัทลักษณะนี้จะจ่ายเงินปันผลในอัตราต่ำ ซึ่งผู้ลงทุนก็ยังพอใจ ทั้งนี้บริษัทลักษณะนี้จะมีการวางแผนขยายกิจการ มักจะเก็บกำไรส่วนหนึ่งไว้เพื่อการนี้ และจะจ่ายเงินปันผลแต่น้อย ผลคือถ้าขยายกิจการประสบความสำเร็จ เงินปันผลในอนาคตจะได้มากขึ้น ขณะเดียวกันราคาหุ้นก็จะสูงขึ้น**

2. **นักเก็งกำไร (Speculator)** เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง โดยหวังผลตอบแทนในรูปกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้นๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นในลักษณะนี้มีลักษณะแบบเก็งกำไร (Speculative) ผู้เล่นหุ้นในลักษณะนี้ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ และการตัดสินใจที่ฉับไว อาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ ถ้าเก็งได้ถูกต้องก็จะได้กำไรช่วงสั้นๆ แต่ถ้าเก็งกำไรผิดก็จะเกิดผลขาดทุนในเวลาอันสั้นเช่นเดียวกัน

ความแตกต่างระหว่างการลงทุน (Investment) และการเก็งกำไร (Speculation) พิจารณาได้จากระดับของอัตราที่คาดว่าจะได้รับ ระดับความเสี่ยง และ ระยะเวลาในการลงทุน (จิรต์น สัมภ์แก้ว. 2544 : 14)

1. ความแตกต่างด้านระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยทั่วไปแล้วการเก็งกำไรมักต้องการอัตราผลตอบแทนที่สูงกว่า การลงทุน
2. ความแตกต่างด้านระดับของความเสี่ยง นักลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่านักเก็งกำไร
3. ความแตกต่างด้านระยะเวลาการลงทุน ระยะเวลาที่นักเก็งกำไรถือหลักทรัพย์เก็งกำไร จะถือสั้นกว่านักลงทุน

ตามทฤษฎีของต่างประเทศได้มีการศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาไว้ โดยมีการวิเคราะห์ไว้ 2 ด้าน คือ การวิเคราะห์ในด้านจิตวิทยา (Psychographics) และ การวิเคราะห์ทางด้านประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยา (Psychographics)

ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิดเห็น ความนิยมชอบส่วนตัว บุคลิกภาพ และความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป โดยการวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่สำคัญได้แก่

Barnewall Two-Way Model

Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

Barnewall Two-Way Model

เป็นวิเคราะห์วิจัยบุคคลในกลุ่มอาชีพต่างๆ เป็นเวลากว่า 13 ปีโดย Marilyn MacGruder Barnewall แห่ง MacGruder Agency พบว่า นักลงทุนสามารถแบ่งแยกออกเป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ 2 ลักษณะได้แก่

1. นักลงทุนประเภทรอรับผล (Passive Investors) มักจะหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Averse) หรือยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่า (Lower Risk Tolerance) บุคคลเหล่านี้ได้แก่

1.1. บุคคลที่มีทุนทรัพย์โดยตนเองไม่ต้องพึ่งพาอุปสรรคหรือสร้างด้วยมือตนเอง เช่น ได้รับเงินมรดก หรือขายที่ดินที่มีราคาสูงขึ้นจากถนนตัดผ่าน

1.2. บุคคลที่มีทุนทรัพย์น้อย และกลัวขาดทุน

1.3. ลูกจ้างที่มีการงานในตำแหน่งสูงในบริษัทและองค์กรขนาดใหญ่เช่น ทนายความและที่ปรึกษากฎหมาย นักบัญชี

1.4. แพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ศัลยแพทย์

นักลงทุนประเภทรอรับผล มักมอบหมายการจัดการลงทุนให้แก่มืออาชีพ มากกว่าจัดการลงทุนด้วยตนเอง

2. นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล (Active Investors) มักชอบความเสี่ยงมากกว่าความมั่นคงของเงินลงทุนโดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญไป ก็สามารถสร้างใหม่ได้ บุคคลเหล่านี้ได้แก่

2.1. บุคคลที่ร่ำรวยโดยสร้างธุรกิจด้วยมือของตัวเอง

2.2. บุคคลที่ทำงานอิสระ มิได้เป็นลูกจ้างผู้ใด ในสายอาชีพต่างๆ เช่น ทนายความอิสระ นักบัญชี

2.3. ศัลยแพทย์มือดี

นักลงทุนประเภทมุ่งหวังผล มักจัดการลงทุนด้วยตนเอง เพราะมีความมั่นใจในตัวเองสูง

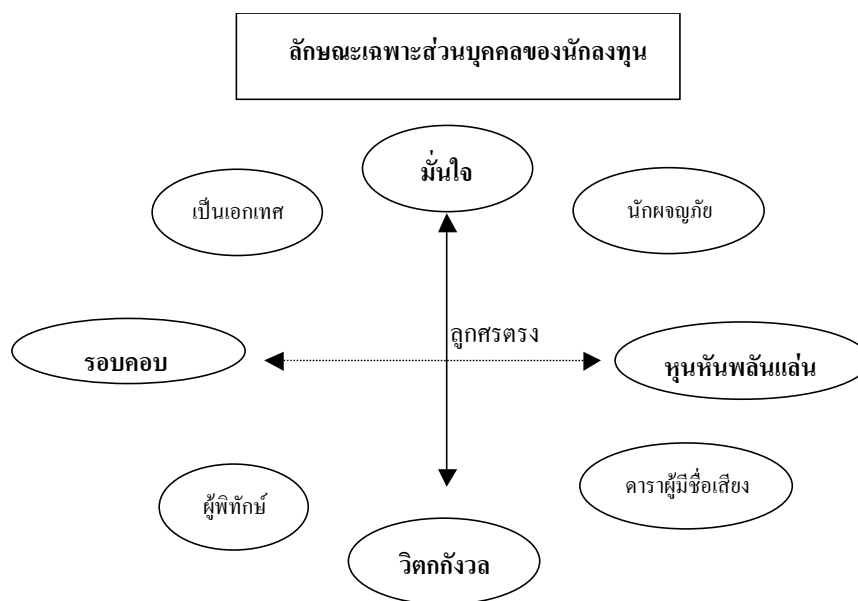
Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model

เป็นทฤษฎีที่ได้แยกแยะประเภทนักลงทุนโดยใช้การวิเคราะห์ จากระดับความมั่นใจ (Level of Confidence) และแนวปฏิบัติ (Method of Action) ของบุคคลนั้นๆ เมื่อมีสิ่งเข้ามาในชีวิต (รวมถึงการลงทุน) บุคคลย่อมมีปฏิกิริยาที่แตกต่าง อาจมี ความมั่นใจ (Confident) หรือในทางตรงกันข้าม อาจมีความวิตกกังวล (Anxious) ในขณะเดียวกัน ความมั่นใจหรือความวิตกกังวลที่บุคคลมี จะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการอย่าง รอบคอบระมัดระวัง (Careful) มีการวิจัยวางแผน หรือดำเนินการอย่าง หุนหันพลันแล่น (Impetuous) ขาดความระมัดระวัง

Bailard, Biehi & Kaiser (BB&K) มีแกนจิตวิทยามนุษย์ 2 แกนได้แก่

1. แกนตั้ง Confident – Anxious Axis (แสดงเป็นเส้นทแยง) ด้านบนสุด แสดงความมั่นใจสูง และด้านล่างสุด แสดงความวิตกกังวล

2. แกนนอน Careful – Impetuous Axis (แสดงเป็นเส้นประ) ด้านซ้ายสุดแสดงความระมัดระวัง และด้านขวาสุดแสดงความหุนหันพลันแล่น

ภาพประกอบ 2 Bailard, Biehi & Kaiser Five-way Model

Bailard, Biehi & Kaiser Five-Way Model ได้ทำการจำแนกประเภทนักลงทุนออกเป็น 5 ประเภทดังแผนภาพด้านบน

1. นักผจญภัย (Adventurer) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักใช้ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นผู้ที่มีความสุขในการตัดสินใจ ใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อต้องตัดสินใจ ก็มักจะหุนหันพลันแล่น ไม่ค่อยจะคิดให้รอบคอบ มักเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Investor)

2. ผู้มีความเป็นเอกเทศ (Individualist) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจเองเช่นเดียวกับ นักผจญภัย (Adventurer) จะต่างกันตรงที่ว่า จะตัดสินใจอย่างรอบคอบระมัดระวัง หลังจากมีดุลพินิจอย่างถี่ถ้วนแล้ว เป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล (Active Management Approach) มักลงทุนด้วยตัวเอง แต่ถ้าไว้ใจผู้จัดการกองทุน (fund manager) มีอาชีพจัดการลงทุนไว้ให้แล้ว ก็มักจะไม่เข้ามายุ่งเลย

3. ดาราผู้มีชื่อเสียง (Celebrity) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักซี้กังวล ในขณะที่เดียวกันก็เป็นพวกตามกระแส กลัวตกข่าว ตกรุ่น จึงมักตัดสินใจเร็วโดยไม่ค่อยระมัดระวังส่วนใหญ่จะปันลูกค้ำของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (broker) มากกว่าจะเป็นลูกค้ำของ ผู้จัดการกองทุน (fund manager)

4. ผู้พิทักษ์ (Guardian) ลูกค้ำที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักจะระมัดระวังรอบคอบ ก่อนข้างจู้จี้และมีความวิตกกังวลมาก เป็นคนที่รู้ข้อจำกัดของตัวเองและกลัวการตัดสินใจ จึงเต็มใจให้ผู้จัดการกองทุน (fund manager) มีอาชีพเข้ามาช่วยในการจัดการลงทุน มักจะพอใจที่จะลงทุนแบบรอรับผล (Passive Management Approach) มากกว่า

5. ผู้ที่อยู่คาบเส้น (Straight Arrow) ได้แก่ลูกค้ำที่ไม่ตกอยู่ในประเภทใด ประเภทหนึ่งข้างต้น แต่จะมีคุณลักษณะอยู่ตรงกลาง

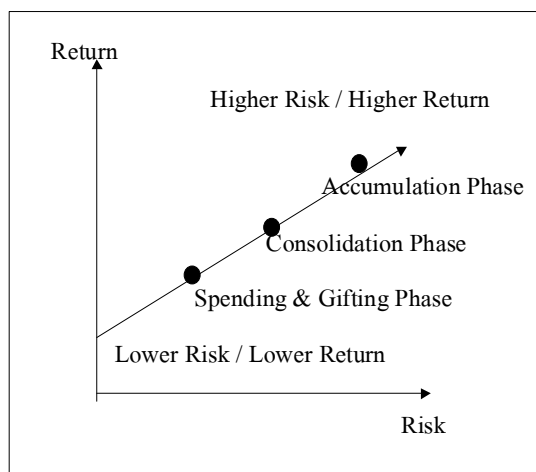
การวิเคราะห์ด้าน ลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographics)

การวิเคราะห์แบบ ลักษณะประชากรศาสตร์ Demographics เป็นการวิเคราะห์นักลงทุนบุคคลธรรมดา จากคุณสมบัติ เช่น รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) และช่วงอายุ (Life Cycle)

รายได้และความมั่งคั่ง (Income & wealth) เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงิน เมื่อบุคคลมีรายได้ (Income) สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคปัจจุบัน (Current consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมมีเงินเหลือใช้ ที่สามารถนำไปลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายว่าจะนำเงินลงทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการลงทุนนั้น ไปใช้ในการจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่ต้องการในอนาคต (future consumption) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ การลงทุนเกิดจากการที่บุคคลยอมเสียสละการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ นั่นเอง

ช่วงอายุ (Life Cycle) มีความสัมพันธ์กับรายได้ นั่นคือ เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มขึ้น ก็มักจะมีรายได้เพิ่มขึ้น และเมื่อบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น การอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ก็จะมาถึงเร็วขึ้น

จากสถิติพบว่า ผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้อยู่ในช่วงเริ่มสะสมทรัพย์ มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูงกว่า (Higher risk / higher return ด้านขวามือของรูป) เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประสบผลดังที่คาดไว้ ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ แต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า แม้ว่าจะมีรายได้ที่มั่นคงแล้ว ก็มักนิยมจะลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงโดยรวมต่ำลง แม้ว่าผลตอบแทนจะลดลงก็ตาม (Lower risk / lower return ด้านซ้ายมือของรูป) ทั้งนี้เพราะหากพลาดแล้ว ช่วงอายุที่เหลืออาจไม่เพียงพอที่จะเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่

ภาพประกอบ 3 แสดงช่วงอายุของผู้ลงทุน

ช่วงอายุ (Life Cycle) ของผู้ลงทุนแบ่งออกเป็น

1. Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์หนี้สินอาจมากกว่าทรัพย์ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคงและน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนอายุนี้มักจะชอบลงทุนประเภท Higher risk / higher return
2. Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินมีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้น แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลงและคำนึงถึงความมั่งคั่งมากขึ้น
3. Spending Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือ ไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทุนที่สะสมและลงทุนไว้ สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิมก่อนเกษียณอายุงาน

4. Gifting Phase คือ ขั้นตอนของช่วงปลายชีวิต มีทรัพย์สินมากเกินไปที่จะใช้หมด จึงเหลือเผื่อแผ่เจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้

(เพชรี ชุมทรัพย์. 2544 : 6) ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความงอกเงยแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน
2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีการผูกพัน ยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้
3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต
4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น
5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risks of investment) ผู้ลงทุนบางคนอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว
6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แน่หนอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด อันได้แก่

1. สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่าธุรกิจหรือกิจการทั้งหลายขาดเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงาน และก็จะเกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา
2. อัตราดอกเบี้ย การขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร ถ้าอัตราดอกเบี้ยขยับตัวสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่างๆ สูงขึ้นไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม หากสภาพคล่องทางการเงินมีมากอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมการขยายตัวของธุรกิจต่างๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้ผลตอบแทนที่ดีด้วย

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศหรือค่าเงิน หากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี

4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่นภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดี ก็จะทำให้มีความต้องการสินค้ามากขึ้น จะส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทย ในทางตรงกันข้าม หากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ยอดขายสินค้าและบริการขออุตสาหกรรมต่างๆ ของประเทศลดน้อยลง จะทำให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ปัจจัยด้านการเมือง

ปัจจัยทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุน

1. การเมืองภายในประเทศ ซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนเป็นอย่างมาก เช่น การก่อการปฏิวัติ การก่อจลาจล

2. การเมืองภายนอกประเทศ เช่น เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมถล่มตึกเวิลด์เทรด เมื่อวันที่ 11 เดือนกันยายน 2544

ปัจจัยด้านภาวะหลักทรัพย์

หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของหลักทรัพย์ ราคาที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ที่มีผลกระทบต่อนักลงทุนในการตัดสินใจซื้อหรือขายในแต่ละช่วงเวลา เช่น

1. ฐานะการเงินของบริษัท และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน
2. การประกาศจ่ายเงินปันผล
3. การขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ในแต่ละช่วงเวลา
4. การประกาศเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อ/ขาย เช่น ข่าวสารด้านการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่

1. แหล่งข่าวจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ
2. บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากโบรกเกอร์
3. คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน/ญาติพี่น้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักทรัพย์

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis)

การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์ที่ลำดับการพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจมายังสภาพอุตสาหกรรม ตลอดจนผลการดำเนินงานของบริษัท โดยรวบรวมข้อมูลทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และของบริษัทมาวิเคราะห์แต่ละส่วนเพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ผลการดำเนินการในอนาคตของบริษัท ในการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ตลอดจนระดับราคาของหลักทรัพย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาดังนี้ซึ่งภาวะเศรษฐกิจ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น และข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่นได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับอัตรา

ดอกเบียในปัจจุบันและที่คาดว่าจะได้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ของรัฐบาล ฯลฯ

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ควรพิจารณาวัฏจักรธุรกิจประเภทของอุตสาหกรรม วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม และโครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรมควบคู่กันไป หลังจากได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อศึกษาถึงภาวะการลงทุน และประเภทของอุตสาหกรรมที่จะเลือกลงทุนแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็จะเป็นการวิเคราะห์บริษัทเพื่อศึกษาถึงบริษัทที่ควรลงทุนราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ โดยที่ควรวิเคราะห์ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

วัตถุประสงค์เบื้องต้นของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ คือการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักทรัพย์และกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่ดีที่สุด ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ความเสี่ยงระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์และการวางรูปแบบของกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนให้ดีที่สุดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนสามารถยอมรับได้ ซึ่งอาจแตกต่างกันไป ดังนั้นการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบและตัดสินใจให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลงทุนที่ผู้ลงทุนตั้งไว้อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล ขั้นตอนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐานมีดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Analysis) การวิเคราะห์เศรษฐกิจเน้นการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นมาตลอดจนแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเศรษฐกิจโลกและแนวนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลว่ามีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์หรือไม่เพียงใด นอกจากนั้นการวิเคราะห์เศรษฐกิจนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรธุรกิจ และนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาลด้วย เช่น นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาข้อมูลทางเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยในตลาดในปัจจุบัน และที่คาดว่าจะได้ในอนาคต ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (GNP) ผลผลิตในประเทศเบื้องต้น (GDP) รายได้ส่วนบุคคล ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ดัชนีราคาผู้ผลิต (PPI) อัตราการว่างงาน ผลผลิตอุตสาหกรรม ปริมาณการขายปลีก ฯลฯ

จากภาพรวมทางเศรษฐกิจจะทำให้สามารถกำหนดขอบเขตย่อยของการลงทุนที่น่าสนใจ เช่น การวิเคราะห์เศรษฐกิจพบว่า การใช้จ่ายของภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก ก็อาจจะพิจารณาว่าการลงทุนในกิจการที่เป็นการผลิตสินค้าประเภททุน ได้แก่ การผลิตเครื่องจักร เครื่องมือต่างๆ เป็นการลงทุนที่น่าสนใจ หรือพบว่าการใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มที่ลดลง ก็อาจจะหลีกเลี่ยงการลงทุนในกิจการที่มีลักษณะขึ้นลงตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม เป็นขั้นตอนการศึกษาศักยภาพของอุตสาหกรรม การเติบโตของยอดขายและกำไร เพื่อคัดเลือกอุตสาหกรรมที่เหมาะสมจะลงทุน โดยจะพิจารณาเป็น 3 ด้านดังต่อไปนี้

2.1. ความสัมพันธ์กับวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycles) การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจระหว่างรุ่งเรืองกับชะลอตัว ย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่างๆ ในระดับที่ต่างๆ กัน สามารถจำแนกประเภทของอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจได้ 3 กลุ่ม คือ

- 2.1.1. อุตสาหกรรมที่เติบโตสูงกว่าการเติบโตของเศรษฐกิจ (Growth Industries)
- 2.1.2. อุตสาหกรรมที่เติบโตในระดับเดียวกับเศรษฐกิจ (Cyclical Industries)
- 2.1.3. อุตสาหกรรมที่ไม่ตกต่ำตามเศรษฐกิจ (Defensive Industries)

2.2. วงจรชีวิตอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) เป็นรูปแบบขั้นตอนการพัฒนาอุตสาหกรรมแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

2.2.1. ขั้นบุกเบิก (Pioneering Stage) มีผู้ผลิตน้อยราย ยอดขายเติบโตช้า ผลิตภัณฑ์ยังพัฒนาไม่สมบูรณ์ กำไรต่อหรือขาดทุน และอัตราการล้มเหลวของกิจการสูง

2.2.2. ขั้นเจริญเติบโต (Growth Stage) ผลผลิตเป็นที่ยอมรับของตลาด ยอดขายเพิ่มขึ้นรวดเร็ว เริ่มมีคู่แข่งเข้ามาในตลาด การแข่งขันยังไม่รุนแรง กำไรโน้มเอียงสูงขึ้น

2.2.3. ขั้นเติบโตเต็มที่ (Maturity Stage) ยอดขายเพิ่มในอัตราที่ลดลง ผลผลิตเปลี่ยนแปลงแบบเข้ามาแข่งขัน การแข่งขันเริ่มรุนแรง กำไรมีแนวโน้มลดลง

2.2.4. ขั้นถดถอย (Declining Stage) ยอดขายลดต่ำลง ผลผลิตใหม่เข้ามาทดแทนอัตรากำไรลดลง เริ่มมีกิจการถอนตัวออกไป

2.3. ภาวะแข่งขันในอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการนำแนวคิดกลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ของ Michael E. Porter มาศึกษาสถานการณ์แข่งขันของธุรกิจ ในอุตสาหกรรม โดยแบ่งเป็น 5 ส่วนคือ (สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. 2544 : 52)

2.3.1. การแข่งขันระหว่างคู่แข่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถ้ามีการแข่งขันที่สูง อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่น่าจะดำเนินธุรกิจได้ง่ายเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันต่ำ

2.3.1.1. จำนวนกิจการในอุตสาหกรรมยิ่งมาก การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.2. ขนาดของกิจการที่ใกล้เคียงกันมากในอุตสาหกรรม การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.3. ตลาดเติบโตน้อย การแข่งขันยิ่งรุนแรง

2.3.1.4. โครงสร้างต้นทุนที่มีต้นทุนคงที่สูง จะเกิดการแข่งขันตัดราคา

2.3.2. การเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ ซึ่งถ้ายากก็แสดงว่าจำนวนคู่แข่งจะมีน้อยราย ซึ่งการดำเนินธุรกิจจะได้สะดวกกว่า การลงทุนสูง ย่อมเข้ามาได้ยาก

2.3.2.1. เกิดการปิดกั้นช่องทางการจัดจำหน่าย คู่แข่งก็เข้าสู่ธุรกิจได้ยาก

2.3.2.2. การเปลี่ยนตราห้อยของผู้บริโภคมีต้นทุนสูง คู่แข่งก็เข้าสู่ธุรกิจได้ยาก

2.3.2.3. กิจการเดิมผลิตในระดับที่เกิดการประหยัดจากขนาดอยู่แล้ว ไม่เหลือกำไรมากซึ่งไม่คุ้มที่จะเข้ามาแข่งขัน

2.3.2.4. ข้อจำกัดจากภาครัฐสำหรับผู้ผลิตรายใหม่

2.3.3. สินค้าทดแทน ถ้าหาสินค้าทดแทนได้ง่ายก็แสดงว่า ธุรกิจนี้ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

2.3.3.1. อุตสาหกรรมใดมีสินค้าทดแทน แนวโน้มการทำกำไรจะต่ำลง

2.3.3.2. เกิดการเปรียบเทียบคุณสมบัติของสินค้า

2.3.4. อำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ถ้าผู้ซื้อ อำนาจมาก อุตสาหกรรมนี้ก็ไม่น่าสนใจ

2.3.4.1. ผู้ซื้อ อำนาจต่อรองสูง หากมีผู้ซื้อรายใหญ่ในสัดส่วนสูงเมื่อเทียบกับยอดขายของผู้ขาย

2.3.4.2. ผู้ซื้อ อำนาจต่อรองสูง หากผู้ซื้อทราบโครงสร้างต้นทุนของผู้ขาย

2.3.5. อำนาจการต่อรองของผู้ขาย ปัจจัยการผลิต ถ้ามีอำนาจมากย่อมทำให้การทำธุรกิจเป็นไปด้วยความลำบาก

2.3.5.1. ผู้ขาย ปัจจัยการผลิตมีน้อยราย จะมีอำนาจกำหนดราคาสูง

2.3.5.2. ผู้ขาย ปัจจัยการผลิตรวมตัวกัน สามารถกำหนดความเป็นไปได้ของตลาดได้

2.3.5.3. ผู้ขาย ปัจจัยการผลิตจำหน่ายให้หลายอุตสาหกรรม ย่อมได้เปรียบในการต่อรอง

2.3.5.4. ไม่มีปัจจัยการผลิตที่ใช้ทดแทนได้หรือทดแทนได้น้อย ผู้ขายมีอำนาจต่อรองสูง

ปัจจัยดังกล่าวทั้ง 5 เป็นตัวกำหนดโครงสร้างการแข่งขันและแนวโน้มในการทำกำไรของบริษัทต่างๆ ที่อยู่ในอุตสาหกรรม

3. การวิเคราะห์บริษัท เป็นการศึกษาคัดเลือกบริษัทที่ควรลงทุน โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 รูปแบบคือการวิเคราะห์ด้านตัวเลข (Quantitative) และการวิเคราะห์ด้านคุณภาพ (Qualitative) ผลการวิเคราะห์จากสองรูปแบบ นำมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อที่จะหาบทสรุป

การวิเคราะห์ด้านตัวเลข เป็นการวิเคราะห์จากตัวเลขต่างๆ ในงบการเงินหรือก็คือการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งปกติจะใช้เพียงเครื่องมือการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นหลัก หากต้องการให้สังเกตได้ง่ายขึ้นควรปรับให้มีการวิเคราะห์อัตราส่วนตามแนวดิ่ง (Common Size Analysis) และควรพิจารณาในลักษณะของแนวโน้ม (Trend Analysis) จะให้ผลที่ชัดเจนขึ้น เป้าหมายการวิเคราะห์เพื่อประเมินจุดอ่อนจุดแข็งในส่วนต่างๆ ของบริษัทส่วนใหญ่ จะพิจารณาถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ส่งต่อไปยังผู้ถือหุ้น เช่น กำไรต่อหุ้น (EPS) อัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เป็นการประเมินระดับความสามารถของบริษัทในด้านต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเลข เช่น การตลาด การผลิต การบริการ การวิจัยและพัฒนาบุคลากร การเงิน การบริหารและระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร เป้าหมายของการวิเคราะห์เพื่อประเมินระดับความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพในการทำกำไรของบริษัท

โดยทั่วไปการวิเคราะห์บริษัทสามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือ

3.1. การวิเคราะห์แนวโน้มของบริษัทว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในช่วงที่ผ่านมา โดยพิจารณาอัตราส่วนต่างๆ ว่ามีการปรับดีขึ้นหรือด้อยลงอย่างไรในช่วงดังกล่าว

3.2. การเปรียบเทียบอัตราส่วนต่างๆ เทียบกับคู่แข่งหรือค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ทางเทคนิค

การวิเคราะห์ทางเทคนิค เป็นการศึกษารูปแบบการซื้อขายในอดีต(ระดับราคาและปริมาณ) เพื่อคาดการณ์แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะไม่ใช้ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทมาวิเคราะห์

แนวคิดการวิเคราะห์ทางเทคนิคพัฒนามาจากสมมติฐาน 3 ประการคือ

1. ตลาดได้สะท้อนข่าวสารทั้งหมดไว้แล้ว (Market Action Discounts Everything) ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันได้รับรู้และตีค่าสะท้อนถึงสารสนเทศต่างๆ ทั้งที่เปิดเผย และยังไม่เปิดเผยอย่างเป็นทางการไว้ทั้งหมดแล้ว

2. ราคาจะเคลื่อนไหวในลักษณะแนวโน้ม (Prices move in trends) ราคาหุ้นจะเคลื่อนไหวใน 3 ลักษณะ คือ แนวโน้มขึ้น (Uptrend) แนวโน้มลง (Downtrend) และแนวโน้มประคองตัวไปด้านข้าง (Sideway)

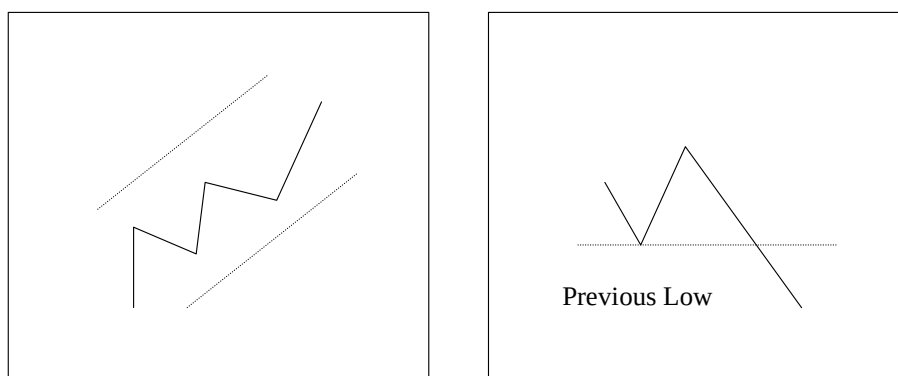
3. ประวัติศาสตร์ย่อมซ้ำรอย (History Repeats Itself) ลักษณะความเป็นไปของสภาพการณ์ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เมื่อสภาพการณ์ในปัจจุบันมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะให้ผลลัพธ์ที่คล้ายคลึงกับที่เคยเกิดขึ้นแล้ว

ในขณะใดขณะหนึ่งจะมีทั้งผู้ซื้อ เพราะคิดว่าหุ้นมีราคาต่ำกว่าราคาที่เหมาะสม (Undervalue) และราคามีแนวโน้มจะปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดลดลงและผลักดันให้ราคาสูงขึ้น ในขณะที่ผู้ขายคิดว่า หุ้นมีราคาที่เหมาะสม (Overvalue) จึงขายหุ้นหรือกระจายหุ้นเข้าสู่ตลาด ทำให้ปริมาณหุ้นในตลาดเพิ่มขึ้นและกดดันให้ราคาหุ้นลดลง

การวิเคราะห์ทางเทคนิคจะอาศัยข้อมูล 3 ส่วน คือ ราคาหุ้น ปริมาณการซื้อขายและช่วงเวลา โดยปรับนำเอาเทคนิคทางคณิตศาสตร์จำนวนมากมาใช้เพื่อหาตัวชี้วัด (Indicators) เช่น ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Averages) ของราคาในตลาด เพื่อค้นหาแนวรับ (ระดับราคาซื้อ) และแนวต้าน (ระดับราคาขาย) หรือ แนวโน้มของราคา หรือการนำเอาราคาสูง-ต่ำในอดีตมาเพื่อบ่งชี้ " การทะลุผ่าน (Break Outs) " เพื่อ

บอกทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น เทคนิคที่ได้รับความนิยมอีกประเภทหนึ่งเรียกว่า ปริมาณการซื้อขายคงค้าง (On-Balanced-Volume) คำนวณค่าโดยการนำเอาปริมาณหุ้นที่ซื้อขายบวกหรือลบกับปริมาณการซื้อขายคงค้างของวันก่อนหน้า โดยหากราคาหุ้นเปิดสูงขึ้นจากวันก่อนหน้าจะนำไปบวกเข้า แต่ถ้าราคาหุ้นเปิดลดลงจะนำไปลบออกซึ่งเป็นการประมาณการสะสมหุ้นของนักลงทุนบางกลุ่ม

ตัวอย่างทางเทคนิค การอ่านภาพแผนภูมิทางเทคนิคในระดับพื้นฐาน นักลงทุนจะเห็นแนวโน้มโดยรวมของตลาดหรือราคาหุ้น หากราคาสูงต่ำมีการแกว่งตัวแบบฟันปลา (Zig-Zag) ตามแนวขาขึ้น นักเทคนิค จะกล่าวว่าราคาหุ้นกำลังปรับเพิ่มขึ้นตามแนวโน้ม แนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงเมื่อราคาตลาดตกลงต่ำกว่ายอดต่ำเดิม (Previous Low) เหตุการณ์นี้บ่งชี้ว่า ความต้องการซื้อหุ้นเริ่มอ่อนลงและมีจำนวนผู้ขายหุ้นมากกว่าผู้ซื้อจนไม่อาจประคองราคาไว้ได้

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างการวิเคราะห์ทางเทคนิค

นักลงทุนจำนวนมากนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แบบปัจจัยพื้นฐานในการเลือกหุ้นที่จะซื้อขาย และใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางเทคนิคเพื่อกำหนดจังหวะเวลาในการสั่งซื้อขายหุ้น

ความหมายของตลาดทุน (Capital Market)

ตลาดทุน เป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาว (เกิน 1 ปี) สำหรับหน่วยงานซึ่งต้องการเงินทุนระยะยาว นำไปใช้ในวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การขยายธุรกิจของผู้ประกอบการเอกชน หรือการลงทุนด้านสาธารณูปโภคของภาครัฐบาล เป็นต้น โดยผู้ที่ต้องการระดมเงินทุนจะออกตราสารทางการเงิน หรือ “หลักทรัพย์ในตลาดทุน” ซึ่งประกอบด้วย หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล หน่วยลงทุนของกองทุนรวม ใบสำคัญแสดงสิทธิ เป็นต้น เพื่อขายให้กับบุคคลภายนอก หรือประชาชนโดยทั่วไปใน “ตลาดแรก (Primary Market)” โดยมี “ตลาดรอง (Secondary or Trading Market)” ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางเสริมสภาพคล่องให้แก่หลักทรัพย์ที่ผ่านการจองซื้อในตลาดแรก ให้สามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนมือความเป็นเจ้าของหลักทรัพย์ได้ ช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้ซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดแรกว่าเขาจะสามารถขายหลักทรัพย์นั้นเพื่อเปลี่ยนกลับคืนเป็นเงินสดได้เมื่อต้องการ (เพชรรี ชุมทรัพย์, 2544 :6)

ตลาดแรก

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่กำกับและดูแลตลาดแรก โดยบริษัทใดที่ต้องการออกหลักทรัพย์ใหม่ เสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก (Initial Public Offering) หรือเสนอขายหลักทรัพย์อื่นๆแก่ประชาชน ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และ

ดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์จะต้องตรวจสอบสถานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทนั้นก่อนที่จะอนุมัติให้บริษัททำการออกหลักทรัพย์ขายแก่ประชาชนได้

ตลาดรอง

หลังจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนครั้งแรก หลักทรัพย์จะสามารถทำการซื้อขายในตลาดรองได้ก็ต่อเมื่อ ผู้ออกหลักทรัพย์นั้นได้ยื่นคำขอและได้รับอนุมัติจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว ตลาดรองนี้ประกอบด้วย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) และศูนย์ซื้อขายตราสารหนี้ประวัติและบทบาท ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประวัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การจัดตั้งตลาดหุ้นของไทยเริ่มขึ้น ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยในปีต่อมาได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด และเปลี่ยนชื่อเป็น "ตลาดหุ้นกรุงเทพ" (Bangkok Stock Exchange) ถึงแม้ว่าจะมีพื้นฐานในการจัดตั้งที่ดีการซื้อขายหุ้นในตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ไม่ได้รับความสนใจมากนัก มูลค่าการซื้อขายมีเพียง 160 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2511 และ 114 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2512 การซื้อขายมีปริมาณลดลงเป็น 46 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2513 และลดลงเหลือ 28 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2514 การซื้อขายหุ้นก็มีมูลค่าถึง 87 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2515 แต่การซื้อขายหุ้น ก็ยังคงไม่เป็นที่สนใจ โดยมูลค่าการซื้อขายหุ้น ที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น และในที่สุดตลาดหุ้นกรุงเทพ ก็ต้องปิดกิจการลง เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ตลาดหุ้นกรุงเทพ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการสนับสนุน จากภาครัฐ ประกอบกับประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอ ในเรื่องตลาดหุ้น

การจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถึงแม้ว่าตลาดหุ้นกรุงเทพจะไม่ประสบความสำเร็จ แนวความคิดเกี่ยวกับการ จัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบและ ได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการ นั้น ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) จึงได้เสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มี เครื่องมืออำนวยความสะดวกและมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่เหมาะสม ในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้าง ศาสตราจารย์ซิดนีย์ เอ็ม รอบบิ้นส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงิน จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมา

ในปี พ.ศ. 2515 รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ 58 เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจการค้า ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ.2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ในปี พ.ศ. 2518 รูปแบบทางกฎหมายต่างๆได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรก และได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 (วารสารตลาดหลักทรัพย์ : 2544)

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในวันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 และได้ทำการเปลี่ยนชื่อ ภาษาอังกฤษจาก "The Securities Exchange of Thailand" เป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ตลาดหลักทรัพย์มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์
2. ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

องค์ประกอบที่สำคัญของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่

1. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand)

ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามตัวตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัว โปร่งใสและยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนกิจการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม

2. บริษัทสมาชิก (Broker)

ทำหน้าที่เป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนทั่วไป โดยบริษัทสมาชิกได้รับค่าธรรมเนียมเป็นการตอบแทน บริษัทสมาชิก (Broker) คือบริษัทจำกัดที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ และได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ให้ประกอบกิจการตัวแทนนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ ในปัจจุบันนี้ มีบริษัทสมาชิกรวมทั้งสิ้น 28 บริษัท นอกจากนี้มีบริษัทหลักทรัพย์อีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้เป็นบริษัทสมาชิกในตลาดหลักทรัพย์โดยตรง แต่ทำหน้าที่เป็นเพียง Associated Broker อีกต่อหนึ่ง ในการซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทสมาชิกอาจทำหน้าที่เป็นเพียงตัวแทน (Broker) หรือผู้ค้าหลักทรัพย์ (Dealer) ก็ได้ ทั้งนี้บริษัทเหล่านี้ต้องแสดงตัวให้ผู้ลงทุนทราบอย่างชัดเจนว่าทำหน้าที่ใด หากทำหน้าที่เป็นตัวแทนก็จะได้ค่านายหน้าเป็นค่าตอบแทน แต่หากทำหน้าที่เป็นผู้ค้าหลักทรัพย์แล้วก็จะซื้อขายในนามตัวเอง ผลตอบแทนที่ได้จะได้ในรูปของกำไรหรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์นั้น (Capital gain or capital loss) บริษัทสมาชิกแต่ละบริษัทจะมีหมายเลขประจำตัวหรือเลขที่หนึ่ง ตั้งแต่หมายเลขที่ 1 ถึง 49 ทั้งนี้เพื่อการสะดวกในการปฏิบัติงาน

3. หลักทรัพย์จดทะเบียน (Listed Securities) หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัด ที่จดทะเบียนหลักทรัพย์ของตนให้มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ โดยทั้งหลักทรัพย์จดทะเบียนและบริษัทจดทะเบียนผู้ออกหลักทรัพย์นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด และเป็นไปตามข้อตกลงการจดทะเบียนหลักทรัพย์ (Listing Agreement) หลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ปัจจุบันมีดังต่อไปนี้

3.1. หุ้นสามัญ (Common Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน ซึ่งออกโดยบริษัทมหาชนจำกัด ที่ต้องการระดมเงินทุนจากประชาชน เพื่อให้ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในธุรกิจนั้น ๆ โดยตรง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีสิทธิในการลงคะแนนเสียง ร่วมตัดสินใจในปัญหาสำคัญในที่ประชุมผู้ถือหุ้น อาทิ การเพิ่มทุน การจ่ายเงินปันผล การควบรวมกิจการ ผู้ถือหุ้นจะมีสิทธิออกเสียง ตามสัดส่วนของ

หุ้นที่ถืออยู่ ผลตอบแทนที่จะได้โดยตรง ก็คือ เงินปันผลจากกำไรในธุรกิจ กำไรจากการขายหุ้น (ในกรณีที่ขายได้ในราคาที่สูงกว่าราคาเมื่อซื้อ) และสิทธิในการจองซื้อหุ้นใหม่ ในกรณีที่มีการ เพิ่มทุนจดทะเบียน ผลตอบแทนจากหุ้นสามัญไม่มีความแน่นอน อาจสูง หรือต่ำ หรือขาดทุน (ในกรณีที่ขายได้ในราคาต่ำกว่าเวลาซื้อ) ขึ้นอยู่กับผลของการดำเนินงาน ของบริษัทนั้น ๆ ตลอดจนปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ซึ่งคุณ ในฐานะผู้ลงทุน จะต้องศึกษาจาก แหล่งข้อมูล ที่น่าเชื่อถือพอ เพื่อประกอบการตัดสินใจทุกครั้ง

3.2. หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock) เป็นตราสารประเภทหุ้นทุน มีข้อแตกต่างจากหุ้นสามัญคือ ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับสิทธิในการชำระคืนเงินทุน ก่อนผู้ถือหุ้นสามัญในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการ หุ้นประเภทนี้มีไม่มากนัก ในตลาดหลักทรัพย์ มีการซื้อขายกันน้อยหรือภาษาเทคนิคเรียกว่ามีสภาพคล่องต่ำ หุ้นบุริมสิทธิบนกระดานหุ้นสังเกตได้จาก สัญลักษณ์ -P ท้ายอักษรย่อ ของหุ้นสามัญ

3.3. หุ้นกู้ (Debenture) เป็นตราสารที่บริษัทเอกชนออก เพื่อกู้เงินระยะยาวจากผู้ลงทุน ผู้ลงทุนเมื่อตัดสินใจซื้อหุ้นกู้ จะมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ของ กิจการ บริษัทจะต้องจ่ายผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือตามระยะเวลา และอัตราที่กำหนด ผู้ถือจะได้เงินต้นคืน ครบถ้วน เมื่อสิ้นสุดอายุตามระบุในเอกสาร ตลาดหุ้นกู้มักมีสภาพคล่องในการซื้อขายไม่มากนัก ส่วนใหญ่ ซื้อขายโดย ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน หรือ ผู้ลงทุนระยะยาว

3.4. หุ้นกู้แปลงสภาพ (Convertible Debenture) หุ้นกู้แปลงสภาพคล้ายคลึงกับหุ้นกู้ในข้อ 3 แตกต่างกันตรงที่หุ้นกู้แปลงสภาพมีสิทธิที่จะแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญในช่วงเวลา อัตรา และราคาที่กำหนด ในหนังสือชี้ชวน ในช่วงที่เศรษฐกิจดี หุ้นประเภทนี้ได้รับความนิยมมาก เพราะผู้ซื้อคาดหวังผลตอบแทนที่จะได้จากราคาหุ้นเมื่อแปลงสภาพแล้ว ซึ่งจะทำกำไรได้มากกว่าผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยของหุ้นกู้ธรรมดา

3.5. ใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) เป็นตราสารที่ระบุว่าผู้ถือครองจะได้รับสิทธิจองซื้อหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ หรือตราสารอนุพันธ์ ในราคาที่กำหนดเมื่อถึงเวลาที่ระบุไว้ (ซึ่งราคาจองซื้อมักจะกำหนดไว้ต่ำ หรือบางครั้งอาจได้รับหุ้นสามัญโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย) ใบสำคัญแสดงสิทธิ จะออกควบคู่กับการเพิ่มทุนเป็นเทคนิคการตลาด ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ในการจูงใจ ให้ผู้ลงทุน จองซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน หุ้นบุริมสิทธิ หรือหุ้นกู้ เป็นต้นว่า ถ้าซื้อหุ้นเพิ่มทุนในวันนี้ จะได้รับใบสำคัญ แสดงสิทธิฟรี หรือในราคาที่กำหนด เช่น 12 บาท ในเวลาที่กำหนด อาจเป็นในระยะเวลา 6 เดือนหรือ 1 ปีข้างหน้า

3.6. ใบสำคัญแสดงสิทธิระยะสั้น (Short-Term Warrant) ใบสำคัญแสดงสิทธิชนิดนี้จะมีอายุไม่เกิน 2 เดือน และเป็นทางเลือกหนึ่ง ในการระดมทุนจากผู้ถือหุ้น แทนการจัดสรรสิทธิในการจองซื้อหุ้น (Rights) และบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ สามารถยื่นคำขอให้เป็นหลักทรัพย์ประเภทนี้ ซื้อขายหมุนเวียนในตลาดหลักทรัพย์ได้

3.7. ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ (Derivative Warrant: DW) เป็นตราสารที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับใบสำคัญแสดงสิทธิทั่วไป (Warrant) โดยจะให้สิทธิแก่ผู้ถือ DW ในการซื้อ หรือขายหลักทรัพย์อ้างอิง (Underlying Securities) ซึ่งอาจเป็นหลักทรัพย์ (Stock) หรือดัชนีหลักทรัพย์ (Index) ในราคาใช้สิทธิ อัตราการใช้สิทธิ และระยะเวลาใช้สิทธิที่กำหนดไว้ โดยบริษัทผู้ออก DW (Issuer) จะเป็นผู้กำหนดว่าจะเลือก ทำการส่งมอบให้แก่ผู้ถือ DW เป็นหลักทรัพย์ หรือเงินสดก็ได้

3.8. หน่วยลงทุน (Unit Trust) คือตราสาร ที่ออกโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บลจ.) ในรูปของหน่วยลงทุนของกองทุนรวม ซึ่งเป็น รูปแบบหนึ่ง ของการระดมเงินทุนจากประชาชน โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จะเป็นผู้บริหารกองทุน ให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด แล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้แก่ผู้ถือหุ้นหน่วยในรูปของเงินปันผล กองทุนรวมมีหลายประเภท ซึ่งสามารถศึกษารายละเอียดได้ ในหนังสือชี้ชวนซื้อหน่วยลงทุนของแต่ละกองทุน ซึ่งจะมีการกำหนดนโยบาย การลงทุนที่ชัดเจน ข้อดีของการลงทุน

ประเภทนี้คือ จะมีผู้บริหารมีอาชีพดูแลเงินลงทุนแทน มีการกระจายความเสี่ยงลงในหุ้นกลุ่มต่าง ๆ และมีอำนาจต่อรองที่มากกว่า เพราะเป็นเงินกองทุนขนาดใหญ่

3.9. ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย หรือ เอ็นวีดีอาร์ (Non-Voting Depository Receipts) เป็นตราสารการลงทุนประเภทใหม่ที่ออกโดยบริษัท ไทยเอ็นวีดีอาร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์ มีสถานะเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยอัตโนมัติ โดยมีหลักทรัพย์อ้างอิงเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายเอ็นวีดีอาร์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ในลักษณะเดียวกันกับการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนโดยทั่วไป ทั้งนี้ผู้ถือเอ็นวีดีอาร์จะได้รับผลตอบแทนทางการเงินเช่นเดียวกับผู้ถือหุ้นสามัญ แต่จะไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นบริษัทเท่านั้น เอ็นวีดีอาร์จะช่วยอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ลงทุนชาวต่างชาติที่ติดขัดในเรื่องเพดานการถือครอง แต่ก็มิได้จัดการซื้อขายของผู้ลงทุนไทยแต่อย่างใด

การนำบริษัทมหาชนจำกัด เข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือที่เรียกกันว่า บริษัทจดทะเบียน (Listed Company) มีประโยชน์อย่างยิ่งในทางธุรกิจ สำหรับเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นเดิม สามารถจะระดมทุน เพื่อขยายกิจการได้ ในต้นทุนที่ต่ำกว่าการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ทั้งเป็นการยกระดับการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนมีการตรวจสอบที่ได้มาตรฐาน สำหรับประชาชนทั่วไป ก็จะมีทางเลือกในการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น มีโอกาสที่ดีในการเข้าถือหุ้น ในกิจการที่ตนสนใจ และเชื่อว่าจะเจริญก้าวหน้า

4. ผู้ลงทุน (Investor) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้จำแนกนักลงทุนในตลาดออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้คือ

- 4.1. นักลงทุนต่างประเทศ (Foreign Investors)
- 4.2. นักลงทุนสถาบันในประเทศ (Institutional Investors)
- 4.3. นักลงทุนทั่วไปในประเทศ (local Investors)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรุณี รักษาดี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณี นักลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ยูไนเต็ด จำกัด(มหาชน) โดยได้ศึกษาถึงพฤติกรรมของนักลงทุน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักลงทุน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือนักลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ยูไนเต็ด จำนวน 150 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า Chi-square

จินดา อุดมชัยสกุล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการศึกษาได้แยกออกเป็น 2 ประเด็น ประเด็นแรก ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของนักลงทุนแต่ละกลุ่มที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (Set Index) ประเด็นที่สอง เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนแต่ละกลุ่ม ทำการศึกษาโดยวิธี Ordinary least square

เกศริน เกาะดี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขาย และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจซื้อขายของนักลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือนักลงทุนในหุ้นค่าหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่มา 100 คน ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมุติฐาน ได้ใช้ค่า t-test และ F-Test

วรารัตนา บุญเทียม (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเลือกลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทย โดยเลือกศึกษากองทุนเปิดซึ่งมีหน่วยลงทุนซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ

เป็นกองทุนรวมที่มีข้อมูลการถือครองหลักทรัพย์ที่เปิดเผยต่อสาธารณชน การศึกษาได้ใช้วิธีคำนวณหาค่า Momentum Measures จากการนำข้อมูล การถือครองหลักทรัพย์ของกองทุนรวม และข้อมูลผลตอบแทนจากราคาตลาดมาคำนวณผ่านแบบจำลอง

ธนกิจ กิจวานิชจร (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ของนักลงทุนต่างจังหวัด ศึกษาเฉพาะกรณีการลงทุนใน จังหวัดสระบุรี การศึกษาได้เลือกพื้นที่เป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยเลือกศึกษาที่จังหวัดสระบุรี เลือกโบรกเกอร์ 4 บริษัทในจังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างแบบพบโดยบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยได้มีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ลักษณะการลงทุน ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการถือครองหลักทรัพย์ ของนักลงทุนต่างจังหวัด

สุเทพ เจริญวรรณ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งในภาพรวมและรายกรณี และได้ทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนโดยจำแนกตามเพศ วัย และระยะเวลาในการเป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นลูกค้าของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จำนวน 181 คน

ประติษฐ์ ชมดี (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ ศึกษาเฉพาะกรณีนักลงทุนรายย่อยในห้วงคำของบริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ศรีมิตร จำกัด ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร พิษณุโลก เชียงใหม่ ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี สุรินทร์ และสงขลา โดยพิจารณาการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหรือขาย หลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยอื่นๆ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขาย ระยะเวลา ที่นักลงทุนลงทุนขาย หรือการถือครองหลักทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 153 คน โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นการเลือกสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และการสัมภาษณ์นักลงทุนในห้วงคำบางส่วน

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศเป็นกลุ่มที่น่าสนใจที่จะศึกษา ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นไปเป็นแนวทางในการศึกษาด้านตัวแปรและสถิติที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับสาระสำคัญ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากจำนวนประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณ (Zikmund, 2000:391)

$$n = \frac{Z_{c.l.}^2 \cdot p(1-p)}{E^2}$$

n	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง
P	แทน	สัดส่วนของประชากรที่จะสุ่ม
Z	แทน	ระดับความมั่นใจ
e	แทน	สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

โดย กำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นที่ 95% Z จะเท่ากับ 1.96
กำหนดให้ p = 0.5 และ E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่อนุโลมได้ 5%

$$\begin{aligned} \text{จะได้ } n &= \frac{1.96^2 (.5)(.5)}{(.05)^2} \\ &= 385 \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้น จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ เท่ากับ 385

ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgment Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ 5 แห่ง ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทหลักทรัพย์เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์ซิมิโก้ จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์เคจีไอ จำกัด (มหาชน) บริษัทหลักทรัพย์พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ซึ่งถือว่าเป็นบริษัทหลักทรัพย์ใหญ่และมีชื่อเสียงในประเทศ และมีส่วนแบ่งการตลาดสูงสุด 5 อันดับแรก ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2543 – พฤษภาคม 2544 (แหล่งข้อมูล ตลาดมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) จากนั้นนำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่เท่าๆกัน จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling)

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่

สถานที่	จำนวน (คน)
บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง	77
บริษัทหลักทรัพย์เอบีเอ็นแอมโร	77
บริษัทหลักทรัพย์ซิมิโก้	77
บริษัทหลักทรัพย์เคจีไอ	77
บริษัทหลักทรัพย์พัฒนสิน	77
จำนวนรวม	385

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์ที่เข้ามาลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์ และแหล่งที่มาของเงินทุนโดยเป็นแบบสอบถามที่คำถามมีหลายคำตอบให้เลือกเพียงข้อเดียว (Multiple Choice Questions)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความเป็นจริง 5 ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ดังนี้

สำคัญมากที่สุด	5	คะแนน
สำคัญมาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
สำคัญน้อย	2	คะแนน
สำคัญน้อยที่สุด	1	คะแนน

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้กรอกตัวเลข และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความเป็นจริง 5 ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมสาระ และเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
3. สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วน แบ่งเป็น
 - ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ซื้อ/ขาย ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และเสนอแนะเพิ่มเติม
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากนั้นนำมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่เป็นนักลงทุนทั่วไปในประเทศแต่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง 40 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronback) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.8069

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้รับการทดสอบคุณภาพแล้ว โดยขอความร่วมมือกับกลุ่มตัวอย่างที่ บริษัทหลักทรัพย์ ทั้ง 5 แห่ง โดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บแบบสอบถามทันที

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยบุคลิกภาพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ มีมาตรวัดเป็น แบบ Selected Category Scale 5 ระดับ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสงีรัตน์. 2541 : 166)

มีระดับความสำคัญมากที่สุด	5	คะแนน
มีระดับความสำคัญมาก	4	คะแนน
มีระดับความสำคัญปานกลาง	3	คะแนน
มีระดับความสำคัญน้อย	2	คะแนน
มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมิน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2542 : 110) ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

ดังนั้น เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ระดับความสำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ระดับความสำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ระดับความสำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ระดับความสำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
5. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้ t-test และ F-Test
6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สถิติที่ใช้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1. ค่าร้อยละ
 - 1.2. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2544 : 60))

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
		$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

- 1.3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2544 : 69)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ชูศรี วงศ์รัตน์ . 2523 : 98-99)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	N	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1. การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร t-test (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544 : 135)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน T-Distribution
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

ในกรณีที่ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$
df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$)

ในกรณีที่ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

โดยที่ v คือค่าองศาอิสระ

- 3.2. การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ในความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่าสองกลุ่มใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis Of Variance)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
	MS _b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS _w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k - 1) ภายในกลุ่ม (n - k)

- 3.3. การเปรียบเทียบพหุคูณ ตามวิธี LSD (Least Significant Difference) (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2544 : 161)

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE} \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}}$$

เมื่อ	LSD	แทน	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณสำหรับการทดสอบ
	MSE	แทน	ค่า Mean Square Error ที่ได้จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	แทน	ค่าจำนวนกลุ่มทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน	ค่าจำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด

- 3.4. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และข้อที่ 3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรดังนี้ (Zikmund. 2000:511)

$$r_{xy} = r_{yx} = \frac{\sum (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{\sqrt{\sum (x_i - \bar{x})^2 \sum (y_i - \bar{y})^2}}$$

เมื่อ	r _{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของตัวแปร x
	$\bar{y}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของตัวแปร y
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูลและ การแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักลงทุนทั่วไปในประเทศเขตกรุงเทพมหานคร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F - Distribution
F-Prob., p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1 ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

3.2 ด้านภาวะเศรษฐกิจ

3.3 ด้านภาวะการเมือง

3.4 ด้านภาวะหลักทรัพย์

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขต

กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสิทธิภาพการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และ แหล่งที่มาของเงินทุน โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	233	60.5
หญิง	152	39.5
รวม	385	100.00
อายุ		
20 – 29 ปี	55	14.3
30 – 39 ปี	133	34.5
40 – 49 ปี	110	28.6
50 – 59 ปี	57	14.8
60 ปี ขึ้นไป	30	7.8
รวม	385	100
สถานภาพ		
โสด	161	41.8
สมรส	200	51.9
ม่าย/หย่าร้าง	24	6.2
รวม	385	100
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	75	19.5
ปริญญาตรี	206	53.5
สูงกว่าปริญญาตรี	104	27
รวม	385	100

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	33	8.6
พนักงานบริษัทเอกชน	155	40.3
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	153	39.7
อื่น ๆ	44	11.4
รวม	385	100.00
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 20,000 บาท	71	18.4
20,001 – 50,000 บาท	190	49.4
50,001– 80,000 บาท	75	19.5
มากกว่า 80,001	49	12.7
รวม	385	100.00
ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์		
น้อยกว่า 1 ปี	44	11.4
1-3 ปี	97	25.2
4-6 ปี	54	14.0
มากกว่า 6 ปี	190	49.4
รวม	385	100
แหล่งที่มาของเงินทุน		
เงินออม	375	97.4
เงินกู้ยืม	10	2.6
รวม	385	100

จาก ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 385 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 233 คิดเป็นร้อยละ 60.5 เพศหญิง มีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 โดยนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนที่มีอายุ 30 – 39 ปี มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 40 – 49 ปี มีจำนวน

110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 50 – 59 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20 – 29 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

สถานภาพ นักลงทุนทั่วไปในนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพ สมรส มีจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมา คือ โสด มีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และ ม่าย/หย่าร้าง มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2ตามลำดับ

ระดับการศึกษา นักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมา คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

อาชีพ นักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท มีจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 – 80,000 บาท มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้มากกว่า 80,000 บาทมี 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกลักษณะของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขต

กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านบุคลิกลักษณะ โดยแจกแจงจำนวน ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยด้านบุคลิกลักษณะ

ปัจจัยด้านบุคลิกลักษณะ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
กล้าเสี่ยง (ขอผจญภัย)	28	92	192	52	23	3.12	0.93	ปานกลาง
ความเชื่อมั่นในตนเอง	60	166	148	10	1	3.71	0.77	มาก
การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	82	195	97	10	1	3.90	0.76	มาก
รอบคอบระมัดระวัง	71	158	134	20	2	3.72	0.84	มาก

จาก ตาราง 3 พบว่า ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ซึ่งได้แก่ ความกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีระดับความกล้าเสี่ยง(ชอบผจญภัย) เฉลี่ยเท่ากับ 3.12 โดยมีระดับความเชื่อมั่นในตนเอง เฉลี่ยเท่ากับ 3.71 มีระดับการใช้เหตุผลในการตัดสินใจ เฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และ มีความรอบคอบระมัดระวัง เฉลี่ยเท่ากับ 3.72

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหรือขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายโดยแจกแจงจำนวน ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขาย

ความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ ขาย	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
<u>แหล่งข้อมูลข่าวสาร</u>								
1. จากสื่อวิทยุ	26	79	153	78	49	2.88	1.08	ปานกลาง
2. จากสื่อโทรทัศน์	38	122	151	50	24	3.26	1.01	ปานกลาง
3. จากสื่อหนังสือพิมพ์	84	145	118	28	10	3.67	0.98	มาก
4. จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของ โบรกเกอร์	71	153	120	28	13	3.69	0.98	มาก
5. จากเพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคล อื่น	20	91	139	73	62	2.82	0.12	ปานกลาง
รวมด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร						3.26	0.62	ปานกลาง
<u>ภาวะเศรษฐกิจ</u>								
1. ทิศทางของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ภายในประเทศมีแนวโน้มลดลง	68	170	107	30	10	3.66	0.94	มาก
2. ธนาคารกลางสหรัฐได้แถลงการณ์ ว่าจะคงอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน ไว้ในระดับเดิม	48	130	158	39	10	3.43	0.93	มาก
3. อัตราเงินเฟ้อของประเทศไทย แนวโน้มสูงขึ้น	37	146	154	39	9	3.42	0.88	มาก
รวมภาวะเศรษฐกิจ						3.51	0.77	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความสำคัญเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ ขาย	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ภาวะการเมือง								
1. เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมตึกเวิลด์ เทรด ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา	153	158	63	9	2	4.17	0.82	มาก
2. พรรคไทยรักไทยได้รับเสียงข้าง มากในสภา	44	172	123	36	10	3.53	0.91	มาก
3. การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล	28	108	154	67	28	3.11	1.01	ปาน กลาง
รวมภาวะการเมือง						3.60	0.68	มาก
ภาวะหลักทรัพย์								
1. หลักทรัพย์ที่ท่านได้ลงทุนมีการ ประกาศจ่ายเงินปันผล	82	157	110	27	9	3.72	0.95	มาก
2. หลักทรัพย์ที่ท่านได้ลงทุนมีราคา เพิ่มขึ้น	168	168	38	7	4	4.27	0.79	มาก ที่สุด
3. หลักทรัพย์ที่ท่านได้ลงทุนมีการ ประกาศเพิ่มทุน	85	123	108	47	22	3.52	1.13	มาก
รวมภาวะหลักทรัพย์						3.84	0.71	มาก

จากตาราง 4 แสดงผลระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนัก
ลงทุนทั่วไปในประเทศ ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลข่าวสาร พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้าน
ข้อมูลข่าวสาร ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.26 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญ
มากที่สุดคือ จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.69 รองลงมาได้แก่ จากสื่อ
หนังสือพิมพ์ จากสื่อโทรทัศน์ จากสื่อวิทยุ และ จากเพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
3.26 2.88 และ 2.82 ตามลำดับ

ภาวะเศรษฐกิจ พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านภาวะ
เศรษฐกิจ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.51 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุด
คือ ทิศทางของอัตราดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66 รองลงมาได้แก่ ธนาคารกลางสหรัฐได้แถลงการณ์ว่า
จะคงอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานไว้ในระดับเดิม และ อัตราเงินเฟ้อของประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.43 และ 3.42 ตามลำดับ

ภาวะการเมือง พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านภาวะ
การเมือง มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุด
คือ เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมตึกเวิลด์เทรด ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.17 รองลงมาได้แก่

พรรคไทยรักไทยได้รับเสียงข้างมากในสภา และ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และ 3.11 ตามลำดับ

ภาวะหลักทรัพย์ พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านภาวะหลักทรัพย์ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุด หลักทรัพย์ที่ลงทุนมีราคาเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.27 รองลงมาได้แก่ หลักทรัพย์ที่ลงทุนมีการประกาศจ่ายเงินปันผล และหลักทรัพย์ที่ลงทุนมีการประกาศเพิ่มทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และ 3.52 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุน โดยแจกแจงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูล พฤติกรรมการลงทุน

พฤติกรรมการลงทุน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
<u>จุดมุ่งหมายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์</u>								
1. ต้องการเงินปันผล	69	111	133	52	20	3.41	1.09	มาก
2. ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์	225	137	18	3	2	4.51	0.67	มากที่สุด
3. ต้องการดอกเบี้ย	13	44	93	92	143	2.20	1.16	น้อย
4. ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน	17	73	139	85	71	2.69	1.11	ปานกลาง
5. ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ	14	33	77	88	173	2.03	1.15	น้อย
<u>ประเภทของหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุน</u>								
1. หุ้นสามัญ	215	139	16	8	7	4.42	0.82	มากที่สุด
2. หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ	6	22	64	88	205	1.79	1.01	น้อยที่สุด
3. หุ้นบุริมสิทธิ	8	33	83	106	155	2.05	1.07	น้อย
4. ใบสำคัญแสดงสิทธิ	17	71	135	87	75	2.66	1.12	ปานกลาง
5. หน่วยลงทุน	7	35	49	101	193	1.86	1.07	น้อย

ตาราง 5 (ต่อ)

พฤติกรรมการลงทุน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
<u>วิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นัก</u> <u>ลงทุนใช้ช่วยในการตัดสินใจซื้อ</u> <u>ขาย</u>								
1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	133	170	71	8	3	4.10	0.82	มาก
2. การวิเคราะห์ทางเทคนิค	70	158	96	34	27	3.54	1.10	มาก

จากตาราง 5 แสดงผลพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ด้านจุดมุ่งหมายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน วิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นักลงทุนใช้ช่วยในการตัดสินใจซื้อขาย ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการลงทุน พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมาได้แก่ ต้องการเงินปันผล มีค่าเฉลี่ย 3.41 ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน มีค่าเฉลี่ย 2.69 ต้องการดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ย 2.20 และ ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีค่าเฉลี่ย 2.03 ตามลำดับ

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน พบว่า ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนมีนิยมลงทุนมากที่สุดได้แก่ หุ้นสามัญ มีค่าเฉลี่ย 4.42 รองลงมาได้แก่ ใบสำคัญแสดงสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 2.66 หุ้นบุริมสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 2.05 หน่วยลงทุน มีค่าเฉลี่ย 1.86 และ หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ มีค่าเฉลี่ย 1.79 ตามลำดับ

วิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศใช้ช่วยในการตัดสินใจซื้อ/ขาย พบว่า การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.10 และ การวิเคราะห์ทางเทคนิค มีค่าเฉลี่ย 3.54

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์ โดยเฉลี่ย

พฤติกรรมการลงทุน	ระยะเวลา	
	$\bar{X}$	S.D.
ระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย	61.96	100.43

จาก ตาราง 6 พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย เท่ากับ 61.96 วัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรม
การลงทุนแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ จุดมุ่งหมายในการ
ลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศและ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน โดยสามารถแบ่ง
สมมติฐานย่อยตามปัจจัยส่วนบุคคลได้ดังนี้

1.1 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน
(Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed
Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดย จำแนกตาม
เพศ

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของ นักลงทุนทั่วไปในประเทศ	เพศ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ต้องการเงินปันผล (จากหุ้นทุน)	ชาย	3.4077	1.12239	-.001	383	.999
	หญิง	3.4079	1.03805			
ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์	ชาย	4.4979	.62370	-.311	383	.756
	หญิง	4.5197	.74559			
ต้องการดอกเบี้ย (จากหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ)	ชาย	2.1116	1.06086	-1.791	279.835	.074
	หญิง	2.3355	1.28127			
ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน	ชาย	2.6309	1.12238	-1.258	383	.209
	หญิง	2.7763	1.08693			
ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ	ชาย	2.0687	1.17975	.792	383	.429
	หญิง	1.9737	1.10356			

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพศของนักลงทุนทั่วไปในประเทศเกี่ยวกับ
จุดมุ่งหมายในการลงทุน โดยใช้สถิติ Independent Samples t-test ในการทดสอบ พบว่า จุดมุ่งหมายใน
การลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ทุกข้อ มีค่า Probability (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐาน
หลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกันมี
จุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามเพศ

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยกลงทุน	เพศ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
หุ้นสามัญ	ชาย	4.4721	.78803	1.524	383	.128
	หญิง	4.3421	.86204			
หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ	ชาย	1.8283	1.00673	.803	383	.423
	หญิง	1.7434	1.02613			
หุ้นบุริมสิทธิ	ชาย	2.0730	1.05814	.594	383	.553
	หญิง	2.0066	1.09482			
ใบสำคัญแสดงสิทธิ	ชาย	2.7639	1.12192	2.332*	383	.020
	หญิง	2.4934	1.09784			
หน่วยลงทุน	ชาย	1.8541	1.09670	-.188	383	.851
	หญิง	1.8750	1.02494			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเพศของนักลงทุนทั่วไปในประเทศเกี่ยวกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยกลงทุน โดยใช้สถิติ Independent Samples t-test ในการทดสอบ พบว่า ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยกลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .02 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกันมีความนิยมในการลงทุนใน ใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกัน

1.2 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดย จำแนกตามอายุ

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ต้องการเงินปันผล (จากหุ้นทุน)	ระหว่างกลุ่ม	4	2.776	.694	.583	.675
	ภายในกลุ่ม	380	452.200	1.190		
	รวม	384	454.977			
ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	4	4.236	1.059	2.367	.052
	ภายในกลุ่ม	380	169.998	.447		
	รวม	384	174.234			
ต้องการดอกเบี้ย (จากหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ)	ระหว่างกลุ่ม	4	3.663	.916	.682	.605
	ภายในกลุ่ม	380	509.937	1.342		
	รวม	384	513.600			
ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.818	.454	.367	.832
	ภายในกลุ่ม	380	470.780	1.239		
	รวม	384	472.597			
ต้องการมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	4	14.098	3.525	2.714*	.030
	ภายในกลุ่ม	380	493.528	1.299		
	รวม	384	507.626	.694		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อจุดมุ่งหมายในการลงทุน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า จุดมุ่งหมาย ต้องการมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการ มีค่า F-Prob. เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีอายุ แตกต่างกันกับ จุดมุ่งหมายในการลงทุนในด้านต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ

อายุ		20 – 29 ปี	30 – 39 ปี	40 – 49 ปี	50 – 59 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.4182	2.0000	2.0182	1.9825	1.6000
20 – 29 ปี	2.4182		.4182*	.4000*	.4357*	.8182**
			(.023)	(.034)	(.044)	(.002)
30 – 39 ปี	2.0000			-.0182	.0175	.4000
				(.902)	(.923)	(.083)
40 – 49 ปี	2.0182				.0357	.4182
					(.848)	(.076)
50 – 59 ปี	1.9825					.3825
						(.138)
60 ปี ขึ้นไป	1.6000					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี กับอายุ 30-39 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 30-39 ปี ด้านจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4182

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี กับอายุ 40-49 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีอายุ 20-29 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 40-49 ปี ด้านจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4000

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี กับอายุ 50-59 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .044 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุ 30-39 ปี ด้านจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4357

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี กับอายุ 60 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป ด้านจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.8182

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน โดยจำแนกตามอายุ

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
หุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.455	.364	.539	.707
	ภายในกลุ่ม	380	256.378	.675		
	รวม	384	257.834			
หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4	15.118	3.780	3.783**	.005
	ภายในกลุ่ม	380	379.672	.999		
	รวม	384	394.790			
หุ้นบุริมสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.719	1.180	1.027	.393
	ภายในกลุ่ม	380	436.440	1.149		
	รวม	384	441.158			
ใบสำคัญแสดงสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	4	12.514	3.129	2.539*	.040
	ภายในกลุ่ม	380	468.229	1.232		
	รวม	384	480.743			
หน่วยลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	4	10.403	2.601	2.313	.057
	ภายในกลุ่ม	380	427.301	1.124		
	รวม	384	437.704			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ และใบสำคัญแสดงสิทธิ โดยมีค่า F-Prob. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 และ .04 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ แตกต่างกันกับประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ

อายุ	20 – 29 ปี	30 – 39 ปี	40 – 49 ปี	50 – 59 ปี	60 ปี ขึ้นไป
$\bar{X}$	1.9818	1.9098	1.7182	1.3860	2.0000
20 – 29 ปี	1.9818	.0720 (.653)	.2636 (.111)	.5959** (.002)	-.0182 (.936)
30 – 39 ปี	1.9098		.1916 (.138)	.5238** (.001)	-.0902 (.655)
40 – 49 ปี	1.7182			.3322* (.042)	-.2818 (.172)
50 – 59 ปี	1.3860				-.6140** (.007)
60 ปี ขึ้นไป	2.0000				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 12 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี กับอายุ 50-59 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.5959

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 30-39 ปี กับอายุ 50-59 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่มีอายุ 30-39 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.5238

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 40-49 ปี กับอายุ 50-59 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 40-49 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุ 50-59 ปี ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.3322

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี กับอายุ 60 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.6140

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ แตกต่างกันกับประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ

อายุ		20 – 29 ปี	30 – 39 ปี	40 – 49 ปี	50 – 59 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	2.4364	2.8722	2.6455	2.5614	2.3333
20 – 29 ปี	2.4364		-.4358* (.015)	-.2091 (.255)	-.1250 (.552)	.1030 (.683)
30 – 39 ปี	2.8722			.2267 (.114)	.3108 (.078)	.5388* (.017)
40 – 49 ปี	2.6455				.0841 (.643)	.3121 (.173)
50 – 59 ปี	2.5614					.2281 (.363)
60 ปี ขึ้นไป	2.3333					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 13 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี กับอายุ 30-39 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 30-39 ปี ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4358

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 30-39 ปี กับอายุ 60 ปี ขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนที่มีอายุ 30-39 ปี แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 60 ปี ขึ้นไป ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.5388

1.3 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดย จำแนกตามสถานภาพ

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ต้องการเงินปันผล (จากหุ้นทุน)	ระหว่างกลุ่ม	2	4.544	2.272	1.927	.147
	ภายในกลุ่ม	382	450.433	1.179		
	รวม	384	454.977			
ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	2	.039	.020	.043	.958
	ภายในกลุ่ม	382	174.194	.456		
	รวม	384	174.234			
ต้องการดอกเบี้ย (จากหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ)	ระหว่างกลุ่ม	2	5.822	2.911	2.190	.113
	ภายในกลุ่ม	382	507.778	1.329		
	รวม	384	513.600			
ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.156	3.078	2.521	.082
	ภายในกลุ่ม	382	466.442	1.221		
	รวม	384	472.597			
ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.089	.545	.411	.663
	ภายในกลุ่ม	382	506.537	1.326		
	รวม	384	507.626			

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพของนักลงทุน ที่มีต่อจุดมุ่งหมายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า จุดมุ่งหมายในการลงทุนทุกข้อ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมุติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมุติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน โดยจำแนกตามสถานภาพ

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุน ทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
หุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	2	.726	.363	.539	.584
	ภายในกลุ่ม	382	257.108	.673		
	รวม	384	257.834			
หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.671	1.836	1.793	.168
	ภายในกลุ่ม	382	391.118	1.024		
	รวม	384	394.790			
หุ้นบุริมสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.951	2.475	2.168	.116
	ภายในกลุ่ม	382	436.208	1.142		
	รวม	384	441.158			
ใบสำคัญแสดงสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.607	4.803	3.895*	.021
	ภายในกลุ่ม	382	471.136	1.233		
	รวม	384	480.743			
หน่วยลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.052	1.026	.900	.408
	ภายในกลุ่ม	382	435.652	1.140		
	รวม	384	437.704			

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ มีค่า F-Prob. เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพ แตกต่างกัน กับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ

สถานภาพ	โสด	สมรส	ม่าย/หย่าร้าง
$\bar{X}$	2.7826	2.6200	2.1250
โสด	2.7826	.1626 (.168)	.6576** (.007)
สมรส	2.6200		.4950* (.040)
ม่าย/หย่าร้าง	2.1250		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 16 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพโสด กับสถานภาพม่าย/หย่าร้าง จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพโสด แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.6576

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพสมรส กับสถานภาพม่าย/หย่าร้าง จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .04 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4950

1.4 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดย จำแนกตามระดับการศึกษา

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของ นักลงทุนทั่วไปในประเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ต้องการเงินปันผล (จากหุ้นทุน)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.133	.567	.477	.621
	ภายในกลุ่ม	382	453.843	1.188		
	รวม	384	454.977			
ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	2	.863	.432	.951	.387
	ภายในกลุ่ม	382	173.371	.454		
	รวม	384	174.234			
ต้องการดอกเบี้ย (จากหุ้นกู้ / หุ้นกู้ แปลงสภาพ)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.870	.935	.698	.498
	ภายในกลุ่ม	382	511.730	1.340		
	รวม	384	513.600			
ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการ ออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.915	2.457	2.007	.136
	ภายในกลุ่ม	382	467.683	1.224		
	รวม	384	472.597			
ต้องการมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.474	2.237	1.698	.184
	ภายในกลุ่ม	382	503.152	1.317		
	รวม	384	507.626			

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษาของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า จุดมุ่งหมายในการลงทุนทุกข้อ มีค่า F-Prob. มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
หุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.378	3.189	4.844**	.008
	ภายในกลุ่ม	382	251.456	.658		
	รวม	384	257.834			
หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.976	.988	.961	.383
	ภายในกลุ่ม	382	392.813	1.028		
	รวม	384	394.790			
หุ้นบุริมสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.894	.947	.823	.440
	ภายในกลุ่ม	382	439.265	1.150		
	รวม	384	441.158			
ใบสำคัญแสดงสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.175	1.087	.868	.421
	ภายในกลุ่ม	382	478.568	1.253		
	รวม	384	480.743			
หน่วยลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.260	1.130	.991	.372
	ภายในกลุ่ม	382	435.444	1.140		
	รวม	384	437.704			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษาของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิคมลงทุน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุนในหุ้นสามัญ มีค่า F-Prob. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษา แตกต่าง กันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นสามัญ

ระดับการศึกษา		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
	$\bar{X}$	4.4267	4.5049	4.5673
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.2800		-.0889 (.417)	-.3450** (.005)
ปริญญาตรี	4.3689			-.2561** (.009)
สูงกว่าปริญญาตรี	4.6250			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 19 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี แตกต่าง เป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นสามัญ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.3450

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในหุ้นสามัญ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2561

1.5 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดย จำแนกตามอาชีพ

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ต้องการเงินปันผล (จากหุ้นทุน)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.834	.611	.514	.673
	ภายในกลุ่ม	381	453.142	1.189		
	รวม	384	454.977			
ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.039	.346	.762	.516
	ภายในกลุ่ม	381	173.194	.455		
	รวม	384	174.234			
ต้องการดอกเบี้ย (จากหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ)	ระหว่างกลุ่ม	3	8.585	2.862	2.159	.092
	ภายในกลุ่ม	381	505.015	1.325		
	รวม	384	513.600			
ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3	18.350	6.117	5.130**	.002
	ภายในกลุ่ม	381	454.247	1.192		
	รวม	384	472.597			
ต้องการมีส่วนเป็นเจ้าของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	3	9.018	3.006	2.297	.077
	ภายในกลุ่ม	381	498.608	1.309		
	รวม	384	507.626			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า จุดมุ่งหมาย ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน มีค่า F-Prob. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพ แตกต่างกันกับความต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน

อาชีพ	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	3.3333	2.7290	2.5752	2.4545
ข้าราชการ/พนักงาน	3.3333	.6043**	.7582**	.8788**	
รัฐวิสาหกิจ		(.004)	(.000)	(.001)	
พนักงาน	2.7290		.1539	.2745	
บริษัทเอกชน			(.217)	(.142)	
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของ กิจการ	2.5752			.1206	(.519)
อื่น ๆ	2.4545				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 21 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กับ นักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ด้านจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.6043

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ทำธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ทำธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ ด้านจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.7582

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพอื่น ๆ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพอื่น ๆ ด้านจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.8788

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมนลงทุน โดยจำแนกตามอาชีพ

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุน ทั่วไปในประเทศนิยมนลงทุน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
หุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.560	.853	1.273	.283
	ภายในกลุ่ม	381	255.274	.670		
	รวม	384	257.834			
หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	9.644	3.215	3.180*	.024
	ภายในกลุ่ม	381	385.146	1.011		
	รวม	384	394.790			
หุ้นบุริมสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	3	.102	.034	.029	.993
	ภายในกลุ่ม	381	441.056	1.158		
	รวม	384	441.158			
ใบสำคัญแสดงสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	3	13.364	4.455	3.631*	.013
	ภายในกลุ่ม	381	467.379	1.227		
	รวม	384	480.743			
หน่วยลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3	12.720	4.240	3.801*	.010
	ภายในกลุ่ม	381	424.984	1.115		
	รวม	384	437.704			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมนลงทุน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมนลงทุนในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และ หน่วยลงทุน มีค่า F-Prob. เท่ากับ .024 .013 และ .010 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีวะ แตกต่างกันกับประเภทของหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ

อาชีพ	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	อื่น ๆ
	$\bar{X}$ 2.0606	1.8839	1.7516	1.4318
ข้าราชการ/พนักงาน	2.0606	.1767	.3090	.6288**
รัฐวิสาหกิจ		(.360)	(.110)	(.007)
พนักงาน	1.8839		.1322	.4521**
บริษัทเอกชน			(.249)	(.009)
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของ กิจการ	1.7516			.3198 (.064)
อื่น ๆ	1.4318			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 23 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพอื่นๆ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพอื่นๆ ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.6288

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับนักลงทุนที่มีอาชีพอื่นๆ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพอื่นๆ ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุน ในหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4521

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีวะ แตกต่างกันกับประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ

อาชีวะ	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	อื่น ๆ
$\bar{X}$	2.2121	2.8000	2.5490	2.8636
ข้าราชการ/พนักงาน	2.2121	-.5879**	-.3369	-.6515*
รัฐวิสาหกิจ		(.006)	(.114)	(.011)
พนักงาน	2.8000		.2510*	-.0636
บริษัทเอกชน			(.047)	(.737)
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของ กิจการ	2.5490			-.3146
อื่น ๆ	2.8636			(.098)

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 24 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.5879

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีวะอื่น ๆ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีวะอื่น ๆ ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.6515

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .047 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2510

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีวะ แตกต่างกันกับประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในหน่วยลงทุน

อาชีพ	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว/ เจ้าของกิจการ	อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	2.1212	2.0194	1.6536	1.8409
ข้าราชการ/พนักงาน	2.1212	.1019	.4676*	.2803	
รัฐวิสาหกิจ		(.615)	(.022)	(.250)	
พนักงาน			.3658**	.1784	
บริษัทเอกชน	2.0194		(.003)	(.323)	
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของ กิจการ	1.6536			-1.873 (.300)	
อื่น ๆ	1.8409				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 25 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4676

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือเป็นเจ้าของกิจการ ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุน ในใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.3658

1.6 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมุติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมุติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมุติฐานข้อใดปฏิเสธ

สมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จุดมุ่งหมายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ต้องการเงินปันผล (จากหุ้นทุน)	ระหว่างกลุ่ม	3	2.052	.684	.575	.631
	ภายในกลุ่ม	381	452.925	1.189		
	รวม	384	454.977			
ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.467	.489	1.078	.358
	ภายในกลุ่ม	381	172.767	.453		
	รวม	384	174.234			
ต้องการดอกเบี้ย (จากหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ)	ระหว่างกลุ่ม	3	5.295	1.765	1.323	.267
	ภายในกลุ่ม	381	508.305	1.334		
	รวม	384	513.600			
ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3	10.224	3.408	2.808*	.039
	ภายในกลุ่ม	381	462.373	1.214		
	รวม	384	472.597			
ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	3	11.371	3.790	2.910*	.034
	ภายในกลุ่ม	381	496.255	1.303		
	รวม	384	507.626			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อจุดมุ่งหมายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า จุดมุ่งหมาย ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน และจุดมุ่งหมาย ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีค่า F-Prob. เท่ากับ .039 และ .034 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้ แตกต่างกันกับ ความต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน

รายได้	$\bar{X}$	น้อยกว่า 20,000	20,001 – 50,000	50,001 – 80,000	มากกว่า 80,001
		บาท	บาท	บาท	บาท
		2.7465	2.6474	2.4933	3.0612
น้อยกว่า 20,000 บาท	2.7465		.0991 (.518)	.2531 (.166)	-.3147 (.125)
20,001 – 50,000 บาท	2.6474			.1540 (.306)	-.4139* (.020)
50,001– 80,000 บาท	2.4933				-.5679** (.005)
มากกว่า 80,001 บาท	3.0612				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 27 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท ด้านจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4139

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001– 80,000 บาท กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001– 80,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท ด้านจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.5679

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้ แตกต่างกันกับ ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ

รายได้	$\bar{X}$	น้อยกว่า 20,000	20,001 – 50,000	50,001– 80,000	มากกว่า 80,001
		บาท	บาท	บาท	
	$\bar{X}$	2.2535	1.9579	1.8267	2.3061
น้อยกว่า 20,000 บาท	2.2535		.2956 (.063)	.4269* (.024)	-.0526 (.804)
20,001 – 50,000 บาท	1.9579			.1312 (.400)	-.3482 (.058)
50,001– 80,000 บาท	1.8267				-.4795* (.023)
มากกว่า 80,001 บาท	2.3061				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 28 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 20,000 บาท กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001– 80,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท ด้านจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4269

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001– 80,000 บาท กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .023 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001– 80,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 ด้านจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.4795

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุน ทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
หุ้นสามัญ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.750	1.917	2.897*	.035
	ภายในกลุ่ม	381	252.084	.662		
	รวม	384	257.834			
หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.417	.472	.457	.712
	ภายในกลุ่ม	381	393.373	1.032		
	รวม	384	394.790			
หุ้นบุริมสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	3	5.835	1.945	1.702	.166
	ภายในกลุ่ม	381	435.323	1.143		
	รวม	384	441.158			
ใบสำคัญแสดงสิทธิ	ระหว่างกลุ่ม	3	6.236	2.079	1.669	.173
	ภายในกลุ่ม	381	474.507	1.245		
	รวม	384	480.743			
หน่วยลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.540	1.180	1.036	.377
	ภายในกลุ่ม	381	434.163	1.140		
	รวม	384	437.704			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับรายได้ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่มีต่อประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิคมลงทุนในหุ้นสามัญ มีค่า F-Prob. เท่ากับ .035 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least-Significant Different (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้ แตกต่างกันกับ ประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนนิยมลงทุน ในหุ้นสามัญ

รายได้	$\bar{X}$	น้อยกว่า 20,000	20,001 – 50,000	50,001– 80,000	มากกว่า 80,001
		บาท	บาท	บาท	บาท
		4.3662	4.3263	4.6000	4.5918
น้อยกว่า 20,000	4.3662		.0399	-.2338	-.2256
บาท			(.725)	(.083)	(.136)
20,001 – 50,000	4.3263			-.2737*	-.2655*
บาท				(.014)	(.042)
50,001– 80,000	4.6000				.0082
บาท					(.956)
มากกว่า 80,001	4.5918				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 30 แสดงว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001– 80,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001– 80,000 บาท ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุนในหุ้นสามัญ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2737

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท กับนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .042 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 80,001 บาท ในประเภทของหลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุนในหุ้นสามัญ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.2655

สมมุติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ สามารถเขียนเป็นสมมุติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยบุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

H_1 : ปัจจัยบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ตาราง 31 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

บุคลิกภาพ	ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	N
กล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย)	-.238**	.000	385
ความเชื่อมั่นในตนเอง	-.030	-.030	385
การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	.084	.084	385
รอบคอบระมัดระวัง	.091	.091	385

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นปัจจัยด้านบุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยด้านบุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) กับ ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.238 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันร้อยละ -23.80 และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อมี บุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มากขึ้นจะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง

สมมุติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

H_0 : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

H_1 : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ตาราง 32 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุน ทั่วไปในประเทศ	ระยะเวลาที่นักลงทุนถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	N
ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร	-.041	.427	385
ด้านภาวะเศรษฐกิจ	-.049	.336	385
ด้านภาวะการเมือง	-.123*	.016	385
ด้านภาวะหลักทรัพย์	-.012	.818	385

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในด้านภาวะการเมือง กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยพบว่า ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในด้านภาวะการเมือง กับ ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.123 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันร้อยละ -12.30 และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะการเมือง มากขึ้นจะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษามุ่งศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อที่จะพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในประเทศไทย เพื่อการลงทุนอย่างมีหลักการและนำไปสู่เสถียรภาพแก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อผู้ประกอบการและนักลงทุนทั่วไปในประเทศ สามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดกลยุทธ์ในพัฒนาธุรกิจ และเพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน
2. ปัจจัยบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากจำนวนประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณ (Zikmund, 2000:391) โดยกำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่นที่ 95% กำหนดให้ $p = 0.5$ และ ค่าความคาดเคลื่อนที่อนุโลมได้ 5% ได้ขนาด

กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยใช้การจําแนก (Judgment Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์ 5 แห่ง ที่มีชื่อเสียงในประเทศ และมีส่วนแบ่งการตลาดสูงสุด 5 อันดับแรก ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2543 – พฤษภาคม 2544 (แหล่งข้อมูล ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) จากนั้นนำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่เท่าๆกัน จากนั้นเลือกสุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์ที่เข้ามาลงทุนซื้อ / ขายหลักทรัพย์ และแหล่งที่มาของเงินทุน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขาย ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด จำนวน 17 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิดให้เติมตัวเลข 1 ข้อ และชนิดปลายปิด จำนวน 14 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยสนาม (Field Study) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้รับการทดสอบคุณภาพแล้ว โดยขอความร่วมมือกับกลุ่มตัวอย่างที่ บริษัทหลักทรัพย์ ทั้ง 5 แห่ง โดยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บแบบสอบถามทันที

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยบุคลิกภาพของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อ/ขาย ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ
6. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้ t-test และ F-Test
7. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

8. ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 หาความสัมพันธ์ โดยใช้ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 233 คิดเป็นร้อยละ 60.5 เพศหญิง มีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 โดยนักลงทุนทั่วไปในประเทศส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ นักลงทุนที่มีอายุ 40 – 49 ปี มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 นักลงทุนที่มีอายุ 50 – 59 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20 – 29 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ตามลำดับ ซึ่งนักลงทุนทั่วไปในประเทศส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

ในเรื่องของอาชีพ พบว่านักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ โดยรายได้ต่อเดือน พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศส่วนใหญ่มี รายได้ต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท มีจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้ต่อเดือน 50,001 – 80,000 บาท มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้มากกว่า 80,000 บาทมี 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาด

หลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร

ความกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีระดับความกล้าเสี่ยงหรือชอบผจญภัยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12

ความเชื่อมั่นในตนเอง นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีระดับความเชื่อมั่นในตนเอง มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีระดับการใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

ความรอบคอบระมัดระวัง นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีความรอบคอบระมัดระวัง มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ/ขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุนทั่วไปในประเทศ

ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านข้อมูลข่าวสาร ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.26 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.69 รองลงมาได้แก่ จากสื่อหนังสือพิมพ์ จากสื่อโทรทัศน์ จากสื่อวิทยุ และ จากเพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 3.26 2.88 และ 2.82 ตามลำดับ

ด้านภาวะเศรษฐกิจ

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านภาวะเศรษฐกิจ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.51 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ทิศทาง ของอัตราดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66 รองลงมาได้แก่ ธนาคารกลางสหรัฐได้แถลงการณ์ว่าจะคงอัตรา ดอกเบี้ยมาตรฐานไว้ในระดับเดิม และ อัตราเงินเฟ้อของประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และ 3.42 ตามลำดับ

ด้านภาวะการเมือง

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านภาวะการเมือง มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมตึกเวิลด์เทรด ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.17 รองลงมาได้แก่ พรรคไทยรักไทยได้รับเสียงข้างมากในสภา และ การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และ 3.11 ตามลำดับ

ด้านภาวะหลักทรัพย์

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านภาวะ หลักทรัพย์ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84 โดย ข้อที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญมากที่สุด หลักทรัพย์ที่นักลงทุนมีราคาเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.27 รองลงมาได้แก่ หลักทรัพย์ที่นักลงทุนมีการ ประกาศจ่ายเงินปันผล และ หลักทรัพย์ที่นักลงทุนมีการประกาศเพิ่มทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และ 3.52 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปใน ประเทศ

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ต้องการกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ มากที่สุด มี ค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมาได้แก่ ต้องการเงินปันผล มีค่าเฉลี่ย 3.41 ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน มีค่าเฉลี่ย 2.69 ต้องการดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ย 2.20 และต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ มีค่าเฉลี่ย 2.03 ตามลำดับ

ประเภทหลักทรัพย์ที่นิยมลงทุน

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศนิยมลงทุนใน หุ้นสามัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.42 รองลงมาได้แก่ ใบสำคัญแสดงสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 2.66 หุ้นบุริมสิทธิ มีค่าเฉลี่ย 2.05 หน่วยลงทุนมีค่าเฉลี่ย 1.86 และหุ้นกู้/หุ้นกู้แปลงสภาพ มีค่าเฉลี่ย 1.79 ตามลำดับ

วิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศใช้ช่วยในการตัดสินใจซื้อขาย

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานช่วยในการตัดสินใจซื้อขาย มีค่าเฉลี่ย 4.10 และ ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค มีค่าเฉลี่ย 3.54

ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองเฉลี่ย

จากการวิจัย พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศ ถือครองหลักทรัพย์เฉลี่ย เท่ากับ 61.96 วัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน ตัวแปรด้านพฤติกรรมที่จะนำมาทดสอบสมมติฐาน คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนทั่วไปในประเทศมีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน

1.1 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี t-test พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีเพศแตกต่างกันมีความนิยมในการลงทุนใน ไบโอสัญญาแสดงสิทธิแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis of Variance) พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกันมีความนิยมในการลงทุนใน หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และมีความนิยมในการลงทุนในไบโอสัญญาแสดงสิทธิแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis of Variance) พบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความนิยมในการลงทุนใน ไบโอสัญญาแสดงสิทธิแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis of Variance) พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความนิยมในการลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis of Variance) พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกันมีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุน

ระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความนิยมในการลงทุนในหุ้น / หุ้นแปลงสภาพ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และ หน่วยลงทุน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.6 นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA Analysis of Variance) พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน และจุดมุ่งหมาย ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความนิยมในการลงทุนหุ้นสามัญ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนทั่วไปในประเทศในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยด้านบุคลิกภาพด้วยสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ปัจจัยด้านบุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.238 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันร้อยละ -23.80 และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ เมื่อมี บุคลิกภาพในด้านกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มากขึ้นจะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย พบว่า ปัจจัยด้านภาวะการเมืองมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ -.123 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันร้อยละ -12.30 และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาวะการเมือง มากขึ้นจะทำให้ระยะเวลาที่นักลงทุนทั่วไปในประเทศถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่สำคัญที่เราสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างกัน

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มี เพศ ต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในการลงไม่แตกต่างกัน แต่มีพฤติกรรมนิยมลงทุนในหลักทรัพย์ ใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการที่เพศชายชอบเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกัน และ นิยมลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทหุ้นกู้/แปลงสภาพ และ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน (เพชรี ชุมทรัพย์ . 2544 : 6) กล่าวคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุน้อยหรืออายุระหว่าง 25-40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความงอกเงยแก่เงินลงทุน แต่นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุระหว่าง 40-45 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

กล่าวคือ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี มีจุดมุ่งหมายต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ แตกต่างจากนักลงทุนที่มีอายุ 30-39 ปี 40-49 ปี 50-59 ปี และ 60 ปีขึ้นไป

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี นิยมลงทุนในหุ้นกู้/หุ้นแปลงสภาพ แตกต่างจากนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 20-29 ปี 30-39 ปี 40-49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีอายุ 30-39 ปี นิยมลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างจากนักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มี อายุ 20-29 ปี และ 60 ปีขึ้นไป

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกัน แต่มีความนิยมลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใบสำคัญแสดงสิทธิที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน (เพชรี ชุมทรัพย์ . 2544 : 6) กล่าวคือ นักลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่ต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มี ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความนิยมลงทุนในหุ้นสามัญที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนในหลักทรัพย์แตกต่างกัน

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มี อาชีพแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน และ มีพฤติกรรมการนิยมลงทุนในหุ้นกู้/หุ้นแปลงสภาพ ใบสำคัญแสดงสิทธิ และหน่วยลงทุน แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ทฤษฎี Barnewall Two-way Model ของ Marilyn MacGruder Barnewall แห่ง MacGruder Agency กล่าวว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ พวกที่เป็นลูกจ้าง ที่มี ทุนทรัพย์น้อย มีอาชีพการงานที่มั่นคง จะหลีกเลี่ยงความเสี่ยงมากกว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว

กล่าวคือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจุดมุ่งหมายในความต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน แตกต่างจาก พนักงานบริษัทเอกชน ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ และอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้านและอาชีพอิสระอื่นๆ

อาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้านและอาชีพอิสระอื่นๆ มีความนิยมในการลงทุนในหุ้นกู้/หุ้นแปลงสภาพ แตกต่างจาก ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน

ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความนิยมในการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างจาก พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้านและอาชีพอิสระอื่นๆ และ พนักงานบริษัทเอกชน มีความนิยมในการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ แตกต่างจาก ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ

ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ มีความนิยมในการลงทุนในหน่วยลงทุน แตกต่างจาก ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน

นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้ต่างกัน มีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน และต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่างกัน และ ความนิยมลงทุนในหุ้นสามัญแตกต่างกัน

กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ มากกว่า 80,000 มีจุดมุ่งหมายต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน แตกต่างจากนักลงทุนที่มีรายได้ ระหว่าง 20,001-50,000 และ 50,001-80,000

นักลงทุนที่มีรายได้ มากกว่า 50,001-80,000 มีจุดมุ่งหมายต้องการเป็นเจ้าของกิจการ แตกต่างจาก นักลงทุนที่มีรายได้ มากกว่า 80,000 และ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20,000

นักลงทุนที่มีรายได้ 20,001-50,000 มีความนิยมลงทุนในหุ้นสามัญ แตกต่างกับ นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่มีรายได้ 50,001-80,000 และ มากกว่า 80,000

ปัจจัยบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ

บุคลิกภาพ เชื่อมั่นในตนเอง ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และ รอบคอบระมัดระวัง ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

บุคลิกภาพกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กับ ระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ -0.238 สอดคล้องกับทฤษฎี Five-Way Model ของ Baillard, Bie & Kaiser ซึ่งนักลงทุนที่มีบุคลิกภาพกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มักใช้ความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจ ใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อต้องตัดสินใจ ก็จะหันหลังกลับ ไม่ค่อยจะคิดให้รอบครอบ มักเป็นนักลงทุนที่ต้องการการลงทุนแบบมุ่งหวังผล คือ ชอบความเสี่ยงมากกว่าความมั่นคงของเงินที่ลงทุน โดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญเสีย ก็สามารถสร้างใหม่ได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าถ้านักลงทุนที่มีบุคลิกภาพกล้าเสี่ยงมากขึ้น ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ก็จะสั้นลง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขายของนักลงทุนทั่วไปในประเทศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ พบว่า

ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านภาวะหลักทรัพย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย

ปัจจัยด้านการเมือง มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กับ ระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ -0.123 อาจเนื่องมาจากประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงของภาวะการเมืองตลอดเวลา ประกอบกับ ในช่วงระยะเวลานี้ ภาวะการเมืองในต่างประเทศก็ค่อนข้างจะไม่สงบ เป็นสาเหตุทำให้ ผู้ที่ให้ความสำคัญปัจจัยด้านการเมืองมาก มีแนวโน้มถือครองหลักทรัพย์สั้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้แก่นักลงทุนทั่วไปในประเทศ สนับสนุนการลงทุนในระยะปานกลาง และ ระยะยาวเพิ่มมากขึ้น เพื่อความเสถียรภาพของตลาดทุนในประเทศ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรให้ความสำคัญกับนักลงทุนทั่วไปในประเทศ เพื่อสนับสนุน ให้ประชากรในประเทศเข้ามาลงทุนในตลาดทุนของประเทศให้มากขึ้น

ด้านปัจจัยส่วนบุคคล

จากผลการวิจัย พบว่านักลงทุนที่เป็นเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง โดยส่วนใหญ่มีอายุ 30-39 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,000-50,000 บาท จากผลการวิจัย จะพบได้ว่านักลงทุนยังมีอยู่อย่างจำกัดเฉพาะบางกลุ่ม ซึ่งทางรัฐบาล และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรนำข้อมูลดังกล่าวเพื่อไปวางแผนในการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้มีมาตรฐานและมีเสถียรภาพต่อไปในอนาคต สำหรับบริษัทหลักทรัพย์ สามารถนำผลการวิจัย ไปกำหนดกลุ่มลูกค้าหรือนักลงทุนเป้าหมายทางการตลาด และวางแผนการตลาดในอนาคต

ด้านปัจจัยบุคลิกภาพ

จากผลการวิจัย พบว่านักลงทุนทั่วไปในประเทศมีความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง มีความเชื่อมั่นในตนเองมาก ใช้เหตุผลในการตัดสินใจในการลงทุนมากและมีความรอบคอบระมัดระวังในการลงทุนมาก จากบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำข้อมูลไปศึกษาและพัฒนา สินค้าหรือตราสารต่างๆ เพื่อให้ตรงกับพฤติกรรมของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ และบริษัทหลักทรัพย์สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปศึกษาเพื่อที่จะได้แนะนำนักลงทุนหรือลูกค้าให้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้อย่างเหมาะสมตรงกับบุคลิกภาพและความต้องการของนักลงทุนที่เป็นลูกค้าของบริษัท

ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขาย

จากผลการวิจัย พบว่านักลงทุนทั่วไปในประเทศให้ความสำคัญกับภาวะเศรษฐกิจและภาวะการเมือง ในการตัดสินใจซื้อ/ขาย มาก ซึ่งรัฐบาลควรรักษาเสถียรภาพ การเมือง และเศรษฐกิจ เพราะหากมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง จะส่งผลต่อเสถียรภาพของตลาดทุนในประเทศ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรศึกษาพฤติกรรมในด้านอื่นๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ หรือ ความคิดเห็นของนักลงทุน ที่มีต่อระบบของตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นอยู่ เพื่อเป็นการพัฒนาตลาดทุนให้มีความเข้มแข็งและมีเสถียรภาพต่อไปในภายภาคหน้า

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศริน เกาะดี. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่. ปัญหาพิเศษ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ เทศวานิช. (2544). เงิน ตลาดการเงิน และ สถาบันการเงิน. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- จินดา อุดมชัยสกุล. (2541). พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). การลงทุน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2541) เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ตลาดหลักทรัพย์. (2545). การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ชนกิจ กิจวานิชขจร. (2538). พฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีการลงทุนในจังหวัดสระบุรี. ภาคนิพนธ์ พศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประดิษฐ์ ชมดี. (2536). พฤติกรรมของนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์ : ศึกษาเฉพาะกรณีนักลงทุนรายย่อยในห้วงคำหลักทรัพย์ ของ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ ศรีมิตร จำกัด (8 จังหวัด). ภาคนิพนธ์ พศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544) หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 12 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2542). สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- รวิน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรางคณา บุญเทียม. (2540). การศึกษาพฤติกรรมการเลือกลงทุนของกองทุนรวมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ วธ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ : A N การพิมพ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : วีระฟิล์ม และ ไชเทร็กซ์.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2544). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : สายธุรกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- สุเทพ เจริญวรรณ. (2538). การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี รักษาดี. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- John L. Maginn. & Donald L. (1990). Tuttle. *Managing Investment Portfolios. A dynamic process.*
2nd ed. : Boston : Warren, Gorham & Lermont.
- Philip Kotler. (2000). *Marketing Management The millennium edition.* New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- William G. Zikmund. (2000). *Business Research Methods* : 6th ed. : New York: Harcourt College Publishers.

<http://www.set.or.th>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา
กรุงเทพฯ 10110

มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ที่เปิดบัญชีซื้อ/ขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทหลักทรัพย์จำกัด ที่เป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวสุพร จรูญรังษี เป็นนิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ได้รับในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก และคำตอบของท่านผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยให้มีเสถียรภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุพร จรูญรังษี)
นิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทย
เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้จัดทำเพื่อประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน

คำแนะนำ กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านเลือกกว่าเหมาะสมหรือตรงกับความคิดมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 20 - 29 ปี

☐ 30 - 39 ปี

☐ 40 - 49 ปี

☐ 50 - 59 ปี

☐ 60 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ

☐ โสด

☐ สมรส

☐ หย่าร้าง/ม่าย

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท

☐ 20,001 – 50,000 บาท

☐ 50,001 – 80,000 บาท

☐ มากกว่า 80,000 บาท

6. อาชีพ

- ☐ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

7. ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

- ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ ระหว่าง 1 – 3 ปี
☐ ระหว่าง 4 – 6 ปี ☐ มากกว่า 6 ปีขึ้นไป

8. แหล่งที่มาของเงินทุน

- ☐ เงินออมส่วนตัว ☐ เงินกู้ยืม

ตอนที่ 2 ท่านให้คะแนนบุคลิกภาพของท่านในเรื่องต่อไปนี้อย่างไร

บุคลิกภาพ	ระดับความเป็นจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. กล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย)					
10. ความเชื่อมั่นในตนเอง					
11. การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ					
12. รอบคอบระมัดระวัง					

ตอนที่ 3 ท่านให้ระดับความสำคัญมากน้อยเพียงใดสำหรับปัจจัยต่อไปนี้ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของท่าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขาย	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ท่านให้ความสำคัญกับแหล่งข้อมูลข่าวสารต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
13.1. จากสื่อวิทยุ					
13.2. จากสื่อโทรทัศน์					
13.3. จากสื่อหนังสือพิมพ์					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขาย	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
แหล่งข้อมูลข่าวสาร(ต่อ)					
13.4. จากสื่ออื่นๆ โปรดระบุ					
13.5. จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์					
13.6. จากเพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น					
14. ท่านให้ความสำคัญกับภาวะเศรษฐกิจต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
14.1. ทิศทางของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากภายในประเทศมีแนวโน้มลดลง					
14.2. ธนาคารกลางสหรัฐได้แถลงการณ์ว่าจะคงอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานไว้ในระดับเดิม					
14.3. อัตราเงินเฟ้อของประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น					
14.4. อื่นๆ โปรดระบุ.....					
15. ท่านให้ความสำคัญกับภาวะการเมืองต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
15.1. เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมตึกเวิลด์เทรด ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา					
15.2. พรรคไทยรักไทยได้รับเสียงข้างมากในสภา					
15.3. การอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล					
15.4. อื่นๆ โปรดระบุ.....					
16. ท่านให้ความสำคัญกับภาวะหลักทรัพย์ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
16.1. หลักทรัพย์ที่ท่านได้ลงทุนมีการประกาศจ่ายเงินปันผล					
16.2. หลักทรัพย์ที่ท่านได้ลงทุนมีราคาเพิ่มขึ้น					
16.3. หลักทรัพย์ที่ท่านได้ลงทุนมีการประกาศเพิ่มทุน					

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการลงทุน โปรดทำเครื่องหมายลงในช่องตรงกับความเป็นจริงของท่าน

พฤติกรรมการลงทุน	ระดับความเป็นจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17. จุดมุ่งหมายในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของท่าน					
17.1. ต้องการเงินปันผล (จากหุ้นทุน)					
17.2. ต้องการกำไรจากซื้อขายหลักทรัพย์					
17.3. ต้องการดอกเบี้ย (จากหุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ)					
17.4. ต้องการลงทุนระยะยาวเพื่อเป็นการออมเงิน					
17.5. ต้องการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ					
18. ประเภทของหลักทรัพย์ที่ท่านนิยมลงทุน					
18.1. หุ้นสามัญ					
18.2. หุ้นกู้ / หุ้นกู้แปลงสภาพ					

พฤติกรรมการลงทุน	ระดับความเป็นจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประเภทของหลักทรัพย์ที่ท่านนิยมลงทุน(ต่อ)					
18.3. หุ้นบริมสิทธิ					
18.4. ใบสำคัญแสดงสิทธิ					
18.5. หน่วยลงทุน					
19. ท่านได้ใช้วิธีการวิเคราะห์หลักทรัพย์ดังต่อไปนี้ในการตัดสินใจซื้อขายมากน้อยเพียงใด					
19.1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน					
19.2. การวิเคราะห์ทางเทคนิค					
19.3. อื่นๆ โปรดระบุ.....					

20. ระยะเวลาที่ท่านได้ถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย โปรดระบุ.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุพร จุฑารังษี
วันเดือนปีเกิด	14 กรกฎาคม 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1572/9 ถนนสุขุมวิท 48 พระโขนง คลองเตย กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัย บูรพา
พ.ศ. 2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร